

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1 ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΗΛ.: 4928007

ΧΡΟΝΟΣ 2ος

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΜΑΡΤΗ 1986

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 15

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 30

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Υπομονή κατά κύματα. Έτσι μπορεί να χαρακτηριστεί η μέθοδος της επίθεσης που έχει εξαπολύσει ενάντια στον Σαρτζετάκη η παπανδρεϊκή κλίκα και ο φίλο - σοσιαλ-ιμπεριαλιστικός τύπος τον τελευταίο μήνα. Η αρχή έγινε με την ξαφνική, έξω από κάθε φανερό συσχετισμό, αποκάλυψη των παρασκήνιων της προεδρικής εκλογής του '85. Ο στόχος αυτής της πρώτης επίθεσης από πλευράς φίλο - παπανδρεϊκού τύπου επίθεσης ήταν τριπλός. Πρώτο: να εμφανισθεί ο Σαρτζετάκης σαν μία αναγκαστική και της τελευταίας στιγμής επιλογή. Δεύτερο: να εμφανισθεί σαν επιλογή του Κουτσόγιωργα, ο οποίος του έκανε και την πρόταση. Τρίτο: Σαν τέτοια λύση ανάγκης να ρίξει παρά κάτω το ήδη βαριά τραυματισμένο κύρος του σημερινού προέδρου. Το μεγαλύτερο, στομφοδές ύψος που αυτός έχει δώσει στον εκχωρημένο ρόλο του. Σαν αντάλλαγμα όμως γι' αυτή την ριπή ο ίδιος ο Παπανδρέου πρέπει να πληρώσει την επιβεβαίωση του σκοταϊνού και πραξικοπηματικού παρασκήνιου που γέννησε την νέα προεδρία.

Αυτή ήταν η αρχή από την πλευρά του Παπανδρέου. Όμως ο Σαρτζετάκης είχε ήδη δεχτεί τα πρώτα πυρά από την δεξιά και τον Εισαγγελέα που έβγαλαν στη φόρα το ζήτημα της προεδρικής χλιδής, και της προεδρικής συζύγου. Αν και η «Βραδύνη» καταδικάστηκε στο δικαστήριο για το πρώτο, αθωώθηκε για το δεύτερο. Ήταν όμως φανερό το μήνυμα: Χτυπάτε ελεύθερα το περιβάλλον του προέδρου. Αρχίστε από την περιφέρεια και καταβυθίστε στο κέντρο.

Τότε ο Σαρτζετάκης ζήτησε κάλυψη από την κυβέρνηση. Θα έκανε προφανώς τον δικό του εκβιασμό, θα αξιοποιήσει μάλλον όσο μπορούσε όση πραγματική εξουσία του δίνει η θέση του, δηλαδή την δυνατότητα που να προκαλέσει εκλογές καθώς και εκλογή νέου προέδρου. Τότε ο Παπανδρέου μίλησε για πρώτη φορά για άριστες σχέσεις με τον Σαρτζετάκη και για δήθεν μοναδική πρόταση που έγινε στο Σαρτζετάκη για την προεδρία. Βέβαια ο Παπανδρέου δεν παράλειψε να πεί ότι βολιδοσκοπήσεις γίνανε πολλές αλλά πρόταση μόνο μία. Όμως σύμφωνα με τα δημοσιεύματα δεν επρόκειτο για βολιδοσκοπήσεις που είχαν καταφατική απάντηση παρά μόνο από τον Σαρτζετάκη. Αν δηλαδή το ΠΑΣΟΚ βολιδοσκοπούσε πέντε πρόσωπα και δεχόντουσαν και τα πέντε το αξίωμα του Προέδρου, τότε η βολιδοσκοπηση θα διέφερε από την τελική πρόταση. Όμως έτσι που έγιναν τα πράγματα και όλοι πλην του Σαρτζετάκη είχαν οχλείναι φανερό ότι βολιδοσκοπηση και πρόταση ταυτίζονται. Θέλωμε να πούμε μ' αυτό πόσο τυφλοί είναι αυτοί οι πολιτικοί σχολιαστές της αστικής τάξης που ψάχνουν μετά από κάθε «πολιτική σύγκρουση», όπως την λένε με δόξιν να ανακαλύψουν την ημερία, την σταθερότητα και το κύρος των θεσμών.

Θες γιατί ο Σαρτζετάκης ένοιωσε δυνατός μετά από αυτή τη φαινομενική συζήτηση του Παπανδρέου, θες για το αντίθετο ακριβώς, εμφανίστηκε την άλλη μέρα ο Παπακαρύδας για λογαριασμό του στο εφημερίδιο ζητώντας τα ρέστα από τον εισαγγελέα ποίβαλε ζήτημα προεδρικών εξόδων, ενώ άρρισε να απολογείται γι' αυτή την κατηγορία μ' ένα κατεβατό από ασήμαντες και κομικές λεπτομέρειες σε σχέση με την προεδρική επίπλωση.

Και και ξαφνικά σκάει η μπόμπα. Βγάζει η «Ακρόπολη» την είδηση: Ο Παπακαρύδας στις επιτροπές εκπομπών. Το παίρνει ο παπανδρεϊκός τύπος, στη συνέχεια οι πάντες μ' εξαίρεση την «Αυριανή» για να ξεκινήσει η δεύτερη μεγάλη επίθεση. Ο ανάδερφος πρόεδρος μένει εξαιρετικά μόνος. Είναι να αναγκαστεί ο λαός με το γεγονός ότι ο Γ.Γ. της προεδρίας ήταν ένας χουντικός, είναι ν' αναγκαστεί κάθε δημοκράτης. Όμως πόση υποκρισία όταν ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ Κουρής έγραφε τις πιο φιλοχουντικές ημερήσιες διαταγές, όταν έχει ήδη γίνει γνωστός ο ρόλος του προέδρου του Αρείου Πάγου στη Διχτατορία, όταν ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός είναι γεμάτος από ανοιχτούς ή πρόσφατα μεταμοιρασμένους φασίστες και κανείς δεν μιλάει γι' αυτούς, όταν πρώτη και καλύτερη η ίδια η Ν.Δ. που σήμερα ορμάει, αθώωσε όλο τον κρατικό φασισμό με το στιγμή, όταν μανιασμένα το ψευτο - ΚΚΕ αλλά και το ΠΑΣΟΚ, υπομόνευσαν το κίνημα της αποχουντοποίησης μετά το '74. Ψακίζοντας αυτό το στοιχειώδες αίτημα της πολιτικής δημοκρατίας.

Είναι φανερό ότι πρωτοστατεί ο Παπανδρέου. Οι συνεπείς φίλο - ρόσικες μεγαφυλλιάδες ΕΘΝΟΣ και ΝΕΑ σκίζουν τα μάτια τους και καλούν τον Σαρτζετάκη σε απόλυση του Παπακαρύδα. Αυτό άλλωστε υπονοούν οι αλληπαλλήλες προτροπές του κυβερνητικού εκπροσώπου στον τύπο να γράφει ότι θέλει πάνω στο θέμα, ιδιαίτερα η ανοιχτή καταγγελία της συμμετοχής στις επιτροπές των εκπομπών από το Μαγκάκη.

Όμως ο Κουτσόγιωργας μένει σταθερός στην έμμηση πλην σαφή υποστήριξη του Σαρτζετάκη, αποκαλύπτοντας τους πολιτικούς του δεσμούς με την προεδρία. Επιβεβαιώνεται και από αυτή τη πλευρά ότι η επιχείρηση καθαίρεσης του Σαρτζετάκη, γίνεται από την πλευρά της φιλοσοβιετικής παπανδρεϊκής ηγετικής φράξιας του ΠΑΣΟΚ, όπως είχαμε επισημάνει στα προηγούμενα φύλλα της «Ν.Α.».

Όμως αυτή τη φορά ο Κουτσόγιωργας, και η «Αυριανή» του στριμώχνονται εξαιρετικά. Η γραμμή άμυνας της «Αυριανής» είναι η χειρότερη που γίνεται. Ισχυρίζεται ότι όλοι οι εισαγγελέες πήγαν με την χούφτα. Άρα ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, σαν συνηθισμένο εισαγγελέα ο Παπακαρύδας φέρθηκε με τον συνηθισμένο χουντικό τρόπο. Με λίγα λόγια είναι αθώος. Το «ΕΘΝΟΣ» δεν χάνει την ευκαιρία και βγαίνει με τίτλο πάνω στο φόντο της σύγκρουσης με τίτλο «Ο ΜΕΝΙΟΣ ΔΙΑΦΩΝΕΙ», με την απομάκρυνση Παπακαρύδα. Η «Αυριανή» ωστόσο συνεχίζει το ίδιο τροπάρι. Όλοι μιλάνε για ρήξη, πολιτειακό ζήτημα κ.λπ. ο Σαρτζετάκης δέχεται πυρά που μπορούν να σκοτώσουν ελέφαντα. Μισήτος στη Νέα Δημοκρατία επειδή υπήρξε το όργανο του Παπανδρέου και του Κουτσό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΕΠΙΤΑΧΥΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΑΡΤΗ

Τελικά η σημερινή φάση στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις, όπως κλείνει με την επίσκεψη Σούλις στις 25 του Μάρτη, αποδεικνύεται φάση άξυνσης έντασης.

Οι αλληπαλλήλες επισκέψεις και διαβουλεύσεις των στελεχών του αμερικανικού ιμπεριαλισμού με τον Παπανδρέου και την κυβέρνηση συμπύκνωσαν τ' αποτελέσματα τους στις δηλώσεις του υπουργού άμυνας των ΗΠΑ

Σε απάντηση του, μετά από δύο μέρες στη Βουλή, ο Παπανδρέου προσπαθούσε να εμφανιστεί την αγορά των F-16 σαν κίνηση όχι υποχρεωτική για την Ελλάδα αλλά σαν προσπάθεια φιλικής εκδούλευσης προς τις ΗΠΑ, με λίγα λόγια απάντησε δίνοντας παραπέρα ένταση στις σχέσεις του με τις ΗΠΑ.

Αυτό θα ήταν οπωσδήποτε κάτι το θετικό σαν απάντηση αν δεν ήταν με τις πλάτες και για λογαριασμό της Μόσχας.

Πάμε λοιπόν για εξαιρετικό δυνάμωμα της έντασης μετά τον Μάρτη.

Μαρτυράν και άλλα γι' αυτό:

1. Το άνοιγμα του φακέλλου της Κύπρου.

Αυτό δεν γίνεται για να φωτιστεί από μια δημοκρατική και πατριωτική σκοπιά το Κυπριακό πρόβλημα αλλά για να ξεχαρβαλωθούν βαθύτερα τα ερείσματα του αμερικανικού, αλλά και του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού στη χώρα μας. Αντίθετα μάλιστα, όπως φάνηκε από την πρώτη συζήτηση στη Βουλή, ο φακέλλος ανοίγει με την γενική πλατφόρμα της καταδικής της στρατηγικής της αυτοδιάθεσης - ένωσης.

2. Το άνοιγμα της συζήτησης για την εξωτερική πολιτική όχι πριν, αλλά μετά την προγραμματισμένη επίσκεψη Σούλις είχε σα στόχο να μην υπονομάσει την πολιτική καθυστάθμιση του Α. Παπανδρέου.

είχε σαν στόχο, πρώτο να μην υπονομάσει τη σημερινή πολιτική καθυστάθμιση των ΗΠΑ μέχρι την επίσκεψη και δεύτερο να την υπονομάσει έντεχνα στη συνέχεια.

3. Η πρόωρη προβολή των δημοτικών εκλογών στο κέντρο των πολιτικών εξελίξεων.

Είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο ότι το κυριότερο επιχείρημα του Παπανδρέου απέναντι στους αμερικανούς συνομιλητές του για την άρνηση του να δεσμευτεί από τώρα για την παραμονή των βάσεων μετά το '88, είναι οι δημοτικές εκλογές του Οκτώβρη. Λέει δηλαδή αυτός στους αμερικανούς ότι δεν μπορεί τώρα να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό κρατώντας τις βάσεις, αλλά μετά τον Οκτώβρη. Μ' αυτό τον τρόπο αυτός προσβάλει τον λαό μας. Όσο για την εξαπάτηση των αμερικανών αν κρίνουμε από τις δηλώσεις Ουάινμπέργκερ δεν στέφεται από επιτυχία.

Πάντως η ίδια η πρόωρη επιμονή στις δημοτικές σήμερα, ιδιαίτερα από τα φίλο - ρόσικα ΕΘΝΟΣ και ΝΕΑ, αποκαλύπτει την κρίση στον επιχειρηματικό Παπανδρέου, δηλαδή τη σκληρή στάση των ΗΠΑ στο ζήτημα των ελληνοαμερικανικών σχέσεων ιδιαίτερα των βάσεων.

4. Τέλος το δεύτερο κίμα επίθεσης στον Σαρτζετάκη δεν είναι άσχετο με ένα όχι μακρινό ξεκαθάρι-

Γουάινμπέργκερ μπροστά στην επιτροπή εξωτερικών υποθέσεων του Κογκρέσου.

Αυτός μιλώντας ξεκάθαρα δήλωσε ότι δεν υπάρχει καμιά στροφή στην πολιτική του Παπανδρέου απέναντι στις ΗΠΑ. Έτσι ζήτησε ξεκάθαρα την ανατροπή του 7 προς 10 και απείλησε πια ανοιχτά με την μη παράδοση των F-16.

σμα της νέας δεξιάς (ΠΑΣΟΚ - ψευτο ΚΚΕ) μαζί του, δηλαδή με μια ανοιχτή πολιτική κρίση, που πιθανότητα πια προξοφλείται από τους καθοδηγητές της Νέας Δεξιάς, που την κινούν, ότι θα ξεσπάσει μετά τον Μάρτη.

Κάνοντας την παραπάνω εκτίμηση για δυνάμωμα του αμερικανосоβιετικού ανταγωνισμού μετά τον Μάρτη, οπότε και για ταυτόχρονο βάθαιμα της πολιτικής κρίσης της άρχουσας τάξης η ΟΑΚΚΕ, προ-

τομαίνεται για τις επερχόμενες εξελίξεις και ενημερώνει πλατείσι το λαό μέσα στις δυνατότητες που της δίνει η οργανωτική της ανάπτυξη.

Έτσι ξεκίνησε την πιο σημαντική μέχρι τα τώρα προπαγανδιστική της καμπάνια.

Βασικό της εργαλείο είναι η τετρασελίδη προκήρυξη που κυκλοφόρησε στις 26 του μήνα με τίτλο: ΑΜΕΡΙΚΗ - ΡΩΣΙΑ οδηγούν σε βαθιά κρίση τη χώρα. Και τιπώθηκε σε δεκάδες χιλιάδες αντίτυπα.

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΝΟΠΛΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΖΙΚΟΥ ΛΑΟΥ Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΣ

Η φασιστική διχτατορία του Μάρκος πήρε τέλος. Ο άνθρωπος που βασάνισε για 20 χρόνια τον Φιλιππινέζικο λαό για λογαριασμό του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της ντόπιας ξενόδοξλης αστικής τάξης, τα μάζεψε προχθές και έφυγε. Έφυγε μέσα σε μια κατάσταση που έπαιρνε την μορφή του εμφύλιου, με τις κατάρες του λαού για συνοδεία του, αφήνοντας πίσω του μια νέα κυβέρνηση του μεγαλολαστισμού, έναν αμερικανικό ιμπεριαλισμό προσωρινά κερδισμένο και ένα σοσιαλ-ιμπεριαλισμό να γεύεται την πίκρα της χασούρας και την είσπραξη της παγκόσμιας αγανάκτησης για την υποστήριξη που τούδωσε στις τελευταίες του ημερές.

Το πόνι που λέγεται Μάρκος πετάχτηκε με μια απλή κίνηση. Όμως φαινομενικά απλή, γιατί χρειάστηκε για αυτή την κίνηση να συγκεντρωθούν όλες οι παγκόσμιες αντιθέσεις, να πέσουν οι μάσκες και να δει όλη η προοδευτική ανθρωπότητα πίσω από το πρόσωπο του Μάρκος, τον απαίσιο ρόλο του υπερδυνάμεων. Αυτό που παρακολουθούμε σήμερα στις Φιλιππίνες είναι, η προσπάθεια να ανακοπεί το επαναστατικό κίνημα του λαού αλλά και η ευκαιρία για να εκφραστεί ο υπόκωφος ανταγωνισμός Αμερικής - Ρωσίας. Αυτό που σήμερα η ανθρωπότητα θεωρεί δυσεξήγητο είναι, πως γίνεται Αμερικάνοι να προωθούν «δημοκρατικές» κυβερνήσεις και Ρώσοι να υποστηρίζουν δικτάτορα. Όλα όμως έχουν μια εξήγηση.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΕΡΑΣΕ ΤΙΣ 80 ΜΕΡΕΣ

ΚΛΙΜΑΚΩΝΕΤΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ

Η συμπράταση της εργατιάς είναι το πιο σπουδαίο καθήκον

Η οικονομική εξαθλίωση που έχει γίνει αβάσταχτη, ο συνεχής εμπαιγμός και στυγνή συμπεριφορά της εργοδοσίας, η συνεχιζόμενη κοροϊδία και άρνηση, των υπουργείων εργασίας - οικονομικών - δικαιοσύνης και της Εθνικής Τράπεζας να συνεισφέρουν σε λύση του προβλήματος υπέρ των εργαζόμενων, έχουν σταθεί μέχρι τώρα ανίκανες να πτοήσουν τον αγώνα και το ηθικό των εργαζόμενων της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ.

Αντίθετα οι εργαζόμενοι τώρα δείχνουν περισσότερο αποφασισμένοι να προχωρήσουν και να κλιμακώσουν τον αγώνα τους, στην προσπάθειά τους να στρέψουν και να κερδίσουν την κοινή γνώμη με το μέρος τους ώστε να υποβληθούν στον αγώνα τους. Ταυτόχρονα προσπαθούν με άλλες ενέργειες όπως συσκέψεις με άλλα σωματεία

Στην κατεύθυνση αυτή έγιναν μέχρι τώρα δύο συσκέψεις με σωματεία και συνδικαλιστές, όπου συζητήθηκαν τα προβλήματα, τα αιτήματα των εργαζόμενων και οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν για την λύση τους.

Η οργάνωσή μας συμπαραστέκε-

ται ενεργά στον αγώνα αυτό, και βρίσκεται στο πλευρό των εργαζόμενων σε κάθε μικρή και μεγάλη τους εκδήλωση.

Παραθέτουμε παρακάτω το δελτίο τύπου που κυκλοφόρησε το Δ.Σ. του σωματείου ύστερα από την δεινότερη πετυχημένη σύσκεψη με σωματεία της παρασμένης εβδομάδας.

Χαλάνδρι 21.2.1986

Με πρωτοβουλία των Σωματείων της περιοχής πραγματοποιήθηκε χθες 20.2.86 στο χώρο της κατάληψης, Κηφισίας 178 ευρεία σύσκεψη συνδικαλιστών με κύριο στόχο την παροχή υποστήριξης στον αγώνα των εργαζόμενων στην ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ.

Στη σύσκεψη παρευρέθηκαν πάνω από 40 συνδικαλιστικά στέλεχη, πρόεδροι σωματείων, μέλη Δ.Σ., εκπρόσωπος από το Ε.Κ.Α., το Συνδικάτο Οικοδόμων, από τα Σωματεία των Τεχνικών Επιχειρήσεων, από τα Σωματεία των εργαζομένων της περιοχής Λεωφ. Κηφισίας και πολλοί εργαζόμενοι.

Επίσης δημο-συνάγραφοι και στέλεχη των εφημερίδων Ξεκίνημα, Σοσιαλιστική Αλληλεγγύη και Νέα Ανατολή.

Αρχικά ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Α.Ε.Ε. έκανε μια μικρή ενημέρωση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο συγκρότημα, για την πορεία της κατάληψης, τα αιτήματα και τους στόχους που βαίνει το σωματείο και που είναι α) Άμεση πληρωμή των καθυστερημένων αποδοχών 7-12 μηνών, β) Ακυρωσιμότητα της παρανομής διαθεσιμότητας στην οποία έχει βάλει το σύνολο του προσωπικού, γ) Δημιουργία ενιαίου κατασκευαστικού φορέα κάτω από του κρατικό έλεγχο στον οποίο θα ενσωματωθεί η ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ μετά την διενέργεια δημοκρατικού διαχειριστικού ελέγχου με την συμμετοχή των εργαζόμενων. Ενημέρωσε τους παρευρισκόμενους για την απόφαση του Σ.Ε.Α.Ε.Ε. να αποκλείσει στις προσεχείς μέρες την Λεωφ. Κηφισίας στην προσπάθειά του να προκαλέσει την άμεση παρέμβαση της Πολιτείας στο πρόβλημα των εργαζόμενων στην ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ.

Τέλος τόνισε ότι μια νικηφόρα έκβαση του αγώνα των εργαζόμενων στην ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ θα δώσει ώθηση στο όλο το εργατικό κίνημα και επομένως από τη σκοπιά αυτή πρέπει να εδωθεί η συμπράταση των υπολοίπων εργαζόμενων.

Οι υπάλληλοι ομιλήτες τόνισαν την ανάγκη να βοηθηθεί ο αγώνας των εργαζόμενων στην ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ τόσο υλικά όσο και ηθικά με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρουν τα σωματεία όπως: Την αποστολή τηλεγραφήματων προς την Κυβέρνηση, τον Τύπο, τα Κόμματα, την συμμετοχή τους με όσο το δυνατό μεγαλύτερη μαζικότητα στην κατάληψη της οδού Κηφισίας.

Να δοθεί ευρεία δημοσιότητα στο πρόβλημα των εργαζόμενων της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ με κύρια ευθύνη του Ε.Κ.Α. και επ' ευκαιρία της 24ης Παναθηναϊκής απεργίας της 27.2.86.

Τέλος για τον καλύτερο συντονισμό και την αποτελεσματικότερη μεθοδευση των παραπέρα ενεργειών συμπράτασης των σωματείων, ορίστηκε από τους παρευρισκόμενους συνδικαλιστές Δμελής συντονιστική επιτροπή.

Στις δύο προηγούμενες βδομάδες το σωματείο είχε επαφές με την εργοδοσία, όπου σ' αυτές του ζητήθηκε και πάλε, η συναινέση του στις απολύσεις όλων των εργαζόμενων, χωρίς φυσικά να γίνει αποδεκτή μια τέτοια λύση από την πλευρά του σωματείου. Σ' αυτές τις συσκέψεις η εργοδοσία εκβίασε, όπως έκανε όλες τις προηγούμενες, με τον μπαμπούλα της πτώχευσης.

Είναι σαφές ότι η εργοδοσία θέλει να δώσει τις δικές της λύσεις για αυτό, ενώ κρατάει εξοιθνωμένους οικονομικά τους εργαζόμενους υκολοιθέει πολιτική φθορά, και ηθικό καταναγκασμό ώστε να τοακίσει τις αντιδράσεις τους.

Μέχρι τώρα δεν έχει καταφέρει τίποτε και αν κρίνουμε από την αποφασιστικότητα του σωματείου, δεν προκειται και στο μέλλον να καταφέρει.

Φυσικά μια τέτοια εχθρική στάση δεν θα μπορούσε να ακολουθηθεί, αν δεν είχε τις πλάτες της τράπεζας και των υπουργείων. Αυτό το αντεργατικό μπλόκ είναι, που καθημερινά ανεβάζει τις συνειδήσεις των εργαζόμενων και σπινεύει τα περιθώρια όσον εξακολουθούν να πιστεύουν σε δυνάμεις έξω από τις δικές τους και έξω από την συμπράταξη με την υπόλοιπη εργατιά. Μπορούμε να πούμε, ότι αυτό έχει γίνει κατανοητό από το σύνολο των εργαζόμενων της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ. Σ' αυτή την κατεύθυνση το σωματείο στις τελευταίες του συσκέψεις αποφάσισε να συμμετέχει στην απεργία της 27 Φλεβάρη και κάλεσε τους εργαζόμενους να συμμετέχουν στην κατάληψη που αποφασισαν. Γι' αυτό το σκοπό κυκλοφόρησαν πρόσφατα προκήρυξη όπου αναφέρονται ότι:

και συνδικαλιστές στο χώρο της κατάληψης, να πετύχουν την συμπράταση όλης της εργατικής τάξης.

Αυτή η κατεύθυνση επιβάλλεται να δυναμώσει γιατί, κατά την γνώμη μας, το πρόβλημα των εργαζόμενων της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ πρέπει να εξεγείρει την ευαισθησία και δημοκρατική συνείδηση του εργαζόμενου λαού, όχι μόνο από την πλευρά της εργατικής αλληλεγγύης, αλλά κύρια γιατί έχει να κάνει με τα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντά του, έχει να κάνει δηλ. με το χτύπημα της αρρώστειας, που λέγεται ανεργία, θέση στην οποία μπορεί να βρεθεί αύριο κάθε εργαζόμενος, έχει να κάνει με το τσάκισμα του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος, που αδιαφορεί για την μεγαλύτερη παραγωγική δύναμη της κοινωνίας μας, την εργατική δύναμη.

Γι' αυτό ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 27 ΦΛΕΒΑΡΗ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΑΣ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΠΟΡΕΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ.

Όλους τους εργαζόμενους της Αθήνας να συμμετάσχουν στην πορεία και στο κλείσιμο της Λεωφόρου Κηφισίας για να διαπραγμασούμε όλοι μαζί την αντίθεση μας στις απαράδεκτες μεθοδεύσεις κεφαλαίου (πιστωτικού συστήματος (Εθνική Τράπεζα) και Υπουργείων...

Η οργάνωσή μας δήλωσε στο σωματείο της συμπράτασή της στην κατάληψη και καλεί κάθε ταξικό πρωτοπόρο άνθρωπο να κάνει το πρόβλημα των εργαζόμενων της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ, δικό του πρόβλημα και να συμπαραταχθεί στις δικές ενέργειές τους.

Οι διαθεσιμότητες λήγουν στις 31 Μάρτη και είναι άγνωστο τι στάση θα κρατήσει η εργοδοσία από την επόμενη μέρα. Η περίοδος αυτή είναι η πιο κρίσιμη και επιβάλλει την πιο μεγάλη υποστήριξη και κινητοποίηση καθώς και την οικονομική βοήθεια στους εργαζόμενους της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ. Ο αγώνας αυτός είναι δικαίος γιατί είναι αγώνας για την επιβίωση, και πρέπει να οδηγηθεί στη νίκη.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΤΟ ΚΚΕΞ ΠΟΥΛΗΣΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ

Σήμερα 27/2 στην Παναθηναϊκή απεργιακή συγκέντρωση που έγινε στην Ομόνοια, οι εργαζόμενοι της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ ζήτησαν από την διοίκηση του ΕΚΑ, που ελέγχεται από το ΚΚΕξ, να διαβάσουν ψηφισμά τους.

Όμως η διοίκηση του ΕΚΑ αρνήθηκε από τους εργαζόμενους της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ, που συνεχίζουν για 80 και πάνω μέρες τον αγώνα τους, να ζητήσουν αλληλεγγύη από τους συγκεντρωμένους εργαζόμενους της Αθήνας.

Στην συνέχεια δέχτηκε απλά να διαβάσει μερικά επιλεγμένα κομμάτια του ψηφίσματος.

Οι εργαζόμενοι στην ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ μετά το τέλος της συγκέντρωσης και παρά τις αλυσίδες που έκαναν οι συνδικαλιστές του ΚΚΕξ στο ύψος της πλατείας Συντάγματος πραγματοποιήσαν πορεία και έκαναν για αρκετή ώρα κατάληψη της Κηφισίας μπροστά από το κτίριο του χώρου δουλειάς τους.

Στη συνέχεια κατάγγειλαν την στάση του ΕΚΑ και ευχαρίστησαν όσους τους συμπαραστάθηκαν.

Η οργάνωσή μας συμμετείχε με μέλη της, στην κινητοποίηση και θα συνεχίσει να συμπαραστέκεται στον αγώνα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 27 ΦΛΕΒΑΡΗ

Να δυναμώσει ο αγώνας της εργατικής τάξης

Μετά από 3,5 μήνες περίπου, από την τελευταία πανελλαδική απεργία (14 Νοέμβρη), η ΕΣΑΚ προσπάθησε να διοργανώσει μία νέα 24ωρη πανελλαδική απεργία, την Πέμπτη 27 Φλεβάρη.

Και μόνο το γεγονός, πως η απεργία αυτή γίνεται μετά από ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς στο μεταξύ να έχει οργανωθεί ο αγώνας στα εργοστάσια και στους κλάδους, για την υπογραφή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, φτάνει για να προβληματίσει κάθε εργαζόμενο, για τους σκοπούς και τις επιπτώσεις της ΕΣΑΚ.

Παρά το ότι, σ' αυτή την απεργία, η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι, θα μπορέσουν να βρουν την ευκαιρία, να εκδηλώσουν την αγανάκτησή τους, απέναντι στην πολιτική της πείνας που προωθεί η Παπαντρεϊκή κλίκα, αλλά και της όλο και αυξανόμενης τρομοκρατίας απέναντι στις διεκδικήσεις των εργαζόμενων, η απεργία αυτή δεν έχει για στόχο της, από τους διοργανωτές της, την υπέρβαση του ψωμιού. Και αυτό γιατί: α. Δεν έρχεται σαν αποτέλεσμα της ανάπτυξης του απεργιακού αγώνα στους επιμέρους χώρους και κλάδους, για την διεκδίκηση συγκεκριμένων αυξήσεων και το σπάσιμο της πολιτικής της πείνας, όπως εκφράζεται με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που απαγορεύει τις αυξήσεις. Το αντίθετο μάλιστα, είναι αποτέλεσμα, της άρνησης της ΕΣΑΚ όλο το προηγούμενο διάστημα για την ανάπτυξη του απεργιακού κινήματος στη βάση. Μια σειρά από ομοσπονδίες που ελέγχει η παράταξη αυτή, και ενώ μπαίνουν στον Μάρτη, είτε για «τα μάτια» έκαναν κάποια 24ωρη δεν έκαναν τίποτα, για την υπογραφή των συλλογικών συμβάσεων του 1986.

β. Δεν δίνει καμιά συγκεκριμένη προοπτική για την παραπέρα κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Αν οι εργαζόμενοι περίμεναν 3,5 μήνες για την πραγματοποίησή της, κάνουν στο μεταξύ μικρούς απογευματινούς περιπάτους. Ομόνοια - Σύνταγμα, τώρα κανείς δεν γνωρίζει τι θα γίνει μετά. Για την ακρίβεια, όλοι γνωρίζουν πως δεν θα γίνει τίποτα.

Ποιοί είναι λοιπόν οι πραγματικοί, λόγοι που πραγματοποιείται αυτή η απεργία; Παρά το ότι, υπάρχει έντονη σ' αυτή, η προσπάθεια των διοργανωτών της για την εκτόνωση των αγωνιατικών διαθέσεων των εργαζόμενων, όπως εκφράστηκαν στις απεργίες του νοσηλευτικού προσωπικού και της μεταφοράς (ΠΡΟΛΛΕΥ, ΕΑΣ), δεν νομίζουμε πως αυτός είναι ο πραγματικός λόγος της πραγματοποίησής της. Η απεργία αυτή εντάσσεται στην προσπάθεια του φιλορόσικου μπλόκ, να φθείρει και να χτυπήσει τη φράζια Γιαννόπουλου - Κουτσούγωργα μέσα στην Κυβέρνηση και την πίστη σ' αυτούς ΓΣΣΕ του Ραυτόπουλου. Από την άποψη αυτή το εργατικό κίνημα έρχεται να χρησιμοποιηθεί από μία αντιδραστική φράζια, ενάντια σε μια άλλη αντιδραστική φράζια και να χτυπηθεί ο δικός του ανεξάρτητος ταξικός ρόλος. Και αυτό σε μια περίοδο όπου η αντιδραστική φράζια Κουτσούγωργου - Γιαννόπουλου έχει δεχθεί, με ιδιαίτερη χαρά να δώσει για λογαριασμό της παπαντρεϊκή κλίκα προκλητικά χτυπήματα στο εργατικό κίνημα. Έτσι, για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια 3.500 απεργοί (νοσηλευτικοί), σέρνονται όλοι στα δικαστήρια, και απειλούνται με απολύσεις και ψηλά χρηματικά πρόστιμα, τα δικαστήρια βγάζουν παράνομη την μία μετά την άλλη, όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις, ενώ ο Γιαννόπουλος απειλεί με «εφαρμογή του νόμου» τις επιχειρήσεις εκείνες που με τη μορφή της εσ' άπαξ καταβολής έδωσαν κάποια αύξηση στους εργαζόμενους.

Στην ουσία, η κλίκα αυτή νομίζει ότι με αυτά χτυπάει το «Κ-Κεξ και την ΕΣΑΚ, και στηρίζει την δικιά της ΓΣΣΕ. Δεν κάνει όμως τίποτα άλλο από το να πέφτει στην παγίδα που την έχει ρίξει η ηγετική κλίκα Παπανδρέου, να φορτώνει δηλαδή επάνω της, την αντεργατική της πολιτική, να την έχει φθείρει στις συνειδήσεις των εργαζόμενων, έτσι που το χτύπημά της και εύκολο να είναι και να δίνει στον Παπανδρέου, αριστερό εύσημο όταν το δώσει ανοιχτά. Και καθώς οι πολιτικές εξελίξεις πιέζουν για σχετικά γρήγορο «ξεκαθάρισμα των λογαριασμών», η απεργία στις 27 Φλεβάρη έρχεται να επιταχύνει αυτό το ξεκαθάρισμα.

Ανεξάρτητα όμως από τους παραπάνω πολιτικούς σκοπούς, που προσπαθούν να δώσουν σ' αυτή την απεργία οι διοργανωτές της, οι εργαζόμενοι πρέπει να κατέβουν σ' αυτήν. Γιατί η σημερινή ανάπτυξη του εργατικού κινήματος δεν δίνει την δυνατότητα για την συγκρότηση ενός απεργιακού μετώπου, που να έχει εξ' αρχής καθορισμένη την πολιτική του ενάντια στους μεγάλους εχθρούς του τόπου. Ούτε είναι δυνατόν ένα τέτοιο κίνημα να πέσει ξαφνικά από τον ουρανό. Μέσα από την σημερινή πραγματικότητα, με τους δοσμένους συσχετισμούς, μέσα από την πάτη των απεργιών και σε αντίθεση μ' αυτές θα γεννηθεί και γεννιέται το νέο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Η μεγάλη συμμετοχή των εργαζόμενων, σ' αυτές τις απεργίες, ενώ από την μία μεριά βάζει όλο και πιο πολύ το εργατικό κίνημα στην πολιτική εξυπηρέτηση του φιλορόσικου μπλόκ, από την άλλη γεννάει τις προϋποθέσεις για την συντριβή του. Γιατί τα συμφέροντα των εργαζόμενων είναι αντίθετα με τα συμφέροντα και των δύο αντεργατικών κλικών και η ανάπτυξη της αγωνιατικότητας τους συνείδησης, που παίρνει και μέσα απ' αυτές τις απεργίες, έστω και σαν αρνητικό παράδειγμα, είναι αναπόφευκτη.

Αυτό δεν σημαίνει πως οι κομμουνιστές και κάθε συνεπής αγωνιστής συνδικαλιστής, θα αφήσουν την εργατική τάξη να «διαπαιδαγωγηθεί» μέσα απ' αυτές τις απεργίες. Έχουμε καθήκον και μέσα απ' αυτή την απεργία να διαφωτίσουμε τους εργαζόμενους, αλλά και να συγκροτήσουμε δυνάμεις για να δείξουμε την αναγκασιότητα ενός πραγματικού ταξικού κινήματος που να μπορεί να συνδέει τους αγώνες του για το ψωμί με την πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλϊμπεριαλισμό. Που σημαίνει σήμερα το τσάκισμα του ανοιχτού απεργοσπαστισμού της ΠΑΣΚΕ και της κλίκα Γιαννόπουλου, αλλά και του ύπουλου απεργοσπαστισμού του ψευτο - ΚΚΕ και της ΕΣΑΚ.

Η προτεραιότητα στην πάλη για το ψωμί, σημαίνει την δημιουργία σήμερα των προϋποθέσεων για την συγκρότηση του ενιαίου ταξικού μετώπου, απ' όλες εκείνες τις δυνάμεις που μπορούν να τραβήξουν έναν παρατεταμένο και σκληρό απεργιακό αγώνα για πραγματικές αυξήσεις μέσα από τα σωματεία. Γιατί αυτό είναι σήμερα το βασικό πρόβλημα των εργαζόμενων. Ο αγώνας για το ψωμί και τη δουλειά, Ένας αγώνας που μπορεί να ανοίξει τον δρόμο για πλατιότερες δημοκρατικές και αντιϊμπεριαλιστικές κατακτήσεις.

Φίλοι Αναγνώστες,
Ενισχύστε οικονομικά την ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
Η εφημερίδα μας στηρίζεται αποκλειστικά στις εισφορές των μελών και των φίλων της ΟΑΚΚΕ. Γιαυτό ζητάμε την ενίσχυσή σας.
Για επιταγές, στείλτε στη διεύθυνση:
Λιουύση Βόγλη
Βαλαωρίτου 1 Παλιά Κοκκινιά - Πειραιάς

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ «Κ»ΚΕΕΣ.

Αποτέλεσμα της δράσης της φιλορώσικης φράξιας του Κύρκου

Όσο πλησιάζουμε προς το συνέδριο του «Κ»ΚΕΕΣ, τόσο κορυφώνεται η σύγκρουση ανάμεσα στις δύο βασικές ομάδες, της ομάδας του Κύρκου και της ομάδας του Μπανιά.

Τις τελευταίες μέρες, η σύγκρουση αυτή πήρε μεγάλες διαστάσεις, σε τρία ζητήματα. Στο τρόπο εκλογής των αντιπροσώπων για το συνέδριο, στις πρωτανικές εκλογές και στο θέμα της «Αυγής». Σε ζητήματα δηλαδή που ενώ δεν έχουν άμεση σχέση με την «ζύμωση» και την συζήτηση των «προσυνε-

δριακών θέσεων», δείχνουν όχι μόνο την οξύτητα της πάλης για το πιάσμα θα κυριαρχήσει στο συνέδριο, αλλά και για την ηγεμονία τώρα, στην πορεία προς αυτό το συνέδριο.

Αυτή η συγκεκριμένη πρακτική, έρχεται να δείξει, πέρα από τις διακηρύξεις, τις αλληπαλλήλες συνεντεύξεις και τις δηλώσεις, με τον πιο ζωντανό τρόπο, τα σχέδια της κάθε ομάδας, τον πραγματικό χαρακτήρα της πάλης των γραμμών.

Ο ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Έχουμε πολλές φορές γράψει, πως η οξύτητα του ανταγωνισμού των υπερδυνάμεων, στο εσωτερικό της χώρας, έχει οδηγήσει στην διάσπαση της αστικής τάξης, σε δύο βασικά μπλόκ, στο φιλορωσικό μπλόκ με την ηγετική ομάδα του Παπανδρέου μέσα στο ΠΑΣΟΚ και το «Κ»ΚΕΕ, από την μια μεριά και στο φιλοδυτικό με την κυριαρχία των αμερικανικών μπλόκ με την Ν.Δ., από την άλλη.

Η οξύτητα της αντιπαράθεσης των δύο αυτών μπλόκ, είναι τέτοια, που επιβάλλει σ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, τον επαναπροσδιορισμό τους, στη βάση αυτής της πραγματικότητας, γιατί αυτή η αντιπαράθεση ανατακκίζεται ή δίνεται από πρώτο χέρι, στο εσωτερικό ΟΛΩΝ των πολιτικών κομμάτων.

Ιδιαίτερα σήμερα, όπου το φιλορωσικό μπλόκ έχει την κυριαρχία σε πολιτικό επίπεδο και ετοιμάζεται εντατικά, συγκεντρώνοντας δυνάμεις, για την πλήρη κυριαρχία του, δεν μπορεί παρά αυτό να εκφραστεί με οξύτερες συγκρούσεις και διασπάσεις ιδιαίτερα των ενδιάμεσων φιλοευρωπαϊκών κομμάτων, όπως είχε διαμορφωθεί το «Κ»ΚΕΕ.

Είναι η φιλορωσική κλίκα του Κύρκου, που κατά την άποψή μας, προσπαθεί σήμερα, βρισκόμενη σε επίθεση να αλλοιώσει τον χαρακτήρα του κόμματος αυτού και να το οδηγήσει μέσα στο φιλορωσικό μπλόκ. Αυτό είναι εκείνο που δίνει το βασικό χαρακτήρα στην πάλη των γραμμών μέσα στο «Κ»ΚΕΕΣ, και που όσο και αν προσπαθεί να κρύψει ο ρωσοδόλος Κύρκος, είναι εμφανές σ' όλες τις πλευρές της πολιτικής και της πρακτικής αυτής της ομάδας.

Είναι η αντίσταση της ομάδας του Μπανιά, σ' αυτή την φιλορωσική επίθεση μέσα στο κόμμα του, που ανεξάρτητα και απ' αυτήν ακόμα την συνείδησή της, δίνει τα θετικά χαρακτηριστικά της, όχι στενά στα πλαίσια του ίδιου του «Κ»ΚΕΕΣ αλλά στις ίδιες τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα, γιατί η αντίσταση αυτής της ομάδας, είναι στην ουσία αντίσταση στο φιλορωσικό μπλόκ, έξω από τον άλλο αμερικανόφιλο πόλο. Διαμορφώνει μια πολιτική δύναμη που μπορεί σ' ένα βαθμό και με ταυτατισμούς να αντισταθεί στο διαχασμό του λαού που προσηύχθη να υπερδυναμεί σήμερα στη χώρα μας.

Υπάρχουν σήμερα δυνάμεις που βλέπουν την πάλη στο «Κ»ΚΕΕΣ, σαν αποτέλεσμα της κρίσης του λεγόμενου «εuroκομμουνισμού», εδύχονται την διάλυση του κόμματος αυτού και την παρυσιασμένη σαν «νίκη του Μαρξισμού - Λενινισμού» πάνω στον «ρεβιζιονισμό» και τον «αναθεωρητισμό».

Βασικός φορέας αυτών των απόψεων είναι το «Κ»ΚΕΕ, και όλος ο ομορτονομισμός που βρισκείται τρωχή στην περιφέρειά του. Το «Κ»ΚΕΕ προσωθεί την άποψη αυτή, για να καλύψει τις αντιθέσεις της βάσης του που δεν βλέπουν με καλό μάτι την ενότητα που ετοιμάζει με την ομάδα του Κύρκου στα πλαίσια του φιλορωσικού μπλόκ. Από την άλλη πλευρά οι ομορτονομιστές κινούνται με τον Φλωράκη για να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους και την «καθαρότητα» των ανέπαυτων αρχών τους.

Είναι γεγονός ότι ο «εuroκομμουνισμός» έχει μπει σε βαθιά κρίση, τόσο στις χώρες της Ευρώπης,

αν και εκεί υπάρχει η αντικειμενική κοινωνική βάση, η αναπτυγμένη εργατική αριστοκρατία, για την ανάπτυξη του, όσο ιδιαίτερα και στη χώρα μας.

Και αυτό γιατί στο επίπεδο της θεωρίας, δεν έχει μπει τίποτα καινούριο να προσφέρει, πέρα από το να συνεχίζει με συνέπεια, το χτίσιμο του Λενινισμού, ακολουθώντας τα χνάρια της Β' Διεθνούς του ρεβιζιονισμού και του τροτσκιισμού.

Δεν είναι όμως η κρίση του, αποτέλεσμα κατά κύριο λόγο της πάλης που έδωσαν στη χώρα μας τόσο στο επίπεδο της θεωρίας, όσο και

μπορούν να κρατήσουν το κόμμα αυτό ενωμένο σήμερα, έστω και κάτω από οποιοδήποτε τίτλο.

Θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε τις «καλές προθέσεις» του Κύρκου, αν το ζήτημα της αλλαγής του τίτλου το έβαζε σαν μια πρόταση που να ανταποκρίνεται καλύτερα στο περιεχόμενο αυτού του φορέα, σαν μια ψηφοφορία ανάμεσα σε δύο καλύτερους τίτλους, που όποιος και να ψηφίζονταν στο συνέδριο δεν θα σήμαινε και πολλά πράγματα.

Όμως εδώ τα πράγματα είναι τελείως αντίστροφα. Έχουμε μια λησασμένη προσπάθεια για συσπείρωση κάθε είδους απλά και μόνο ενά-

ΚΥΡΚΟΣ - ΦΛΩΡΑΚΗΣ
Σύντροφοι πλέον τις ίδιες...οχθές

στο επίπεδο της πρακτικής κάποιες οργανωμένες μ-λ δυνάμεις εναντίον του. Και αυτό γιατί ποτέ και από κανένα δεν δόθηκε στο βαθμό μια τέτοια πάλη. Αντίθετα μάλιστα, το μ-λ κίνημα είχε μείνει ανοχύρωτο, από την επιρροή των ιδεών της «αυθεντικής» της «αυτοδιαχείρισης» και του δημοκρατικού δρόμου με αποτέλεσμα να χάσει σημαντικές δυνάμεις απ' αυτά τα ιδεολογικά ρεύματα.

Η κρίση της θεωρίας του «εuroκομμουνισμού» και η αδυναμία του να εξηγήσει στο βάθος την κατάσταση στον κόσμο και στη χώρα, η αδυναμία του να προβάλλει ένα ζωντανό όραμα στο λαό και να συνδεθεί μαζί του, σαφώς και επιδρά στις σημερινές εξελίξεις στο κόμμα της «αυθεντικής». Επιπρόσθετα από την πλευρά, ότι το άφησε ανοχύρωτο στην επίθεση του σοσιαλμπεριαλισμού, με αποτέλεσμα σήμερα η ομάδα του Κύρκου να απειλεί να πάρει την πλειοψηφία.

Η ΦΙΛΩΡΩΣΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΥΡΚΟΥ

Όλη της την πάλη, η ομάδα αυτή την δίνει σήμερα, σ' ένα και μοναδικό ζήτημα. Την αλλαγή του τίτλου του «Κ»ΚΕΕΣ. Στην υιοθέτηση δηλαδή του μοναδικού όρου που βάζει ο Φλωράκης, για να προχωρήσει τις διάφορες ενότητες μαζί του. Και δεν είναι τυχαίο, πως ολόκληρο το «Κ»ΚΕΕ, και οι γραμμές συμπεριφέρονται σ' αυτό το ζήτημα. Πως οι «46 θέσεις» για τον προσυνεδριακό διάλογο έχουν περάσει σε δεύτερη και τρίτη μοίρα, πως κανείς στο βαθμό δεν ενδιαφέρεται γι' αυτές. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πως ούτε ο «τρίτος δρόμος» για τον σοσιαλισμό, ούτε ο «σοσιαλισμός με δημοκρατία και αυτοδιαχείριση» ούτε οι «ανακαλύψεις» για την νέα φάση που μπήκε ο κόσμος της «τεχνολογικής επανάστασης» είναι ιδέες που

νται στον συγκεκριμένο τίτλο. Παση θέσια, πρέπει να φύγει από την μέση αυτός ο τίτλος. Και είναι τόσο σοβαρό γι' αυτή την ομάδα αυτό, που κάνει τον Κύρκο να δηλώνει στον «Ταχυδρόμο», σε ερώτηση, τι θα κάνει αν η πρότασή του είναι μειοψηφία: «Το ερώτημα είναι έξολεπτό. Σου επαναλαμβάνω πάλι ότι θα συμβαθώ την απόφαση του κόμματος. Αλλά επίσης θα είναι σαφές, ότι η ευθύνη της απόφασης θα βαρύνει κάποιους... Από εκεί και ύστερα θα επιφυλάξω στον εαυτό μου το δικαίωμα να σκεφθώ!»

Όμως δεν είναι μόνο στο ζήτημα του τίτλου που αποκαλιπεται ανοιχτά ο φιλορωσικός χαρακτήρας της ομάδας Κύρκου. Είναι ή όλο και πιο ανοιχτή φιλορωσική τοποθέτησή του στις κατά καιρούς, πολυφιλοξενούμενες από τα έντυπα της νέας δεξιάς, συνεντεύξεις του «Πώς σχολιάζετε τις προτάσεις Γκορμπατσώφ για τον αφοπλισμό:

«Νομίζω ότι είναι οι πιο θετικές προτάσεις, οι πιο δύναιες που έγιναν τα τελευταία χρόνια. Έχουν μέσα τους και τον ρεαλισμό και το όραμα. Ποιάς στον κόσμο δεν θα ήθελε να απαλλαγεί η ανθρωπότητα από τον εφιάλτη μιας πυρηνικής σφαγής;» (Κύρκος, από την συνέντευξη στον ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ).

Η ανοιχτή φιλορωσική στάση αυτής της ομάδας, έχει σε μεγάλο βαθμό περάσει και στις «προσυνεδριακές θέσεις» παρ' όλο, που μέσα σ' αυτές η ομάδα Μπανιά έχει κατορθώσει να περάσει μερικές αντιρωσικές, αντι «Κ»ΚΕΕ θέσεις, που κατά την άποψή μας δεν ανατρέφουν την συνολική πολιτική κατεύθυνσή τους, που είναι στην υπηρεσία του φιλορωσικού μπλόκ. Ακριβώς, όμως, επειδή το ζήτημα της πάλης σήμερα δεν είναι αυτές οι «θέσεις», δεν θα ασχοληθούμε σ' αυτό το άρθρο μ' αυτές, πέρα από δύο αντιπροσωπικές απόψεις, που θα αναφέρουμε ενδειχτικά. Στο κεφάλαιο για τις «διεθνείς εξελίξεις», προβάλλει στο μεγαλείο της η θέση

που εζ' αρχής θέλει να δικαιολογήσει την φιλορωσική κυριαρχία του Κύρκου. Γράφουν: «Στο πλαίσιο αυτών των φαινομένων και κρίσιμων προβλημάτων πρέπει να ιδωθεί η πρόσητη και συνεχόμενη αλλαγή της ηγετικής ομάδας της ΕΣΣΔ με επικεφαλής τον Μ. Γκορμπατσώφ. Η αλλαγή αυτή σηματοδοτεί μια προσπάθεια εξόδου από την «ακινησία» της μπερζινικής περιόδου. Το ΚΚΕ ΕΣΣΤΕΡΙΚΟΥ σημειώνεται θετικά τις πρωτοβουλίες της νέας σοβιετικής ηγεσίας στα θέματα της ύφεσης και των εξοπλισμών, τα διήματα μιας πιο ανοιχτής στάσης στο θέμα της Ευρώπης και των σχέσεων με την Κίνα. Η νέα σοβιετική ηγεσία προσέχει παράλληλα ορισμένους αναγκαίους, εκσυγχρονισμούς στην οικονομία, με αιχμή την αναδιοργάνωση του σχεδιασμού και της διύλισης του οικονομικού μηχανισμού.»

Και από την άλλη, ομείως παρακάτω: «Οι μεταρρυθμίσεις αυτές ο στόδος δεν αμφισβητούν το υπάρχον πολιτικό οικονομικό σύστημα, ούτε συνεπάγονται ουσιαστικό εκδημοκρατισμό». Παρά όμως αυτή την διατύπωση, έχει μπει η βάση, η «νέα» δηλαδή πολιτική Γκορμπατσώφ, για να ανοίξει ο δρόμος για την υποστήριξη του σοσιαλμπεριαλισμού και τις «ενοτικές διαδικασίες» με το «Κ»ΚΕΕ.

Δεν είναι όμως απλά τα λόγια και οι θέσεις που καθορίζουν την φιλορωσική στάση της ομάδας Κύρκου, είναι και η ίδια η πρακτική της σ' αυτό το διάστημα. Ποιά είναι αυτή; Είναι η ένταξη του «Κ»ΚΕΕΣ στο μπλόκ των δυνάμεων της «πραγματικής αλλαγής», στο φιλορωσικό μπλόκ. Μεγαλύτερη έκφραση αυτής της πρακτικής είναι η «ενότητα» ανάμεσα στην ΕΣΑΚ και στο ΑΕΜ που διαμορφώθηκε μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Σε μια σειρά από ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, το ΑΕΜ υποτάσσεται ανοιχτά στην ΕΣΑΚ, κατεβαίνοντας σε «κοινούς» συνδιασμούς, στις εκλογές. Το «κοινό» το βάλαμε σε εισαγωγικά, για να τονίσουμε πως δεν πρόκειται καν για συνεργασία, αλλά για πλήρη υποταγή. Το πιο τρανταχτό παράδειγμα γι' αυτό ήταν το συνέδριο του Ε.Κ. Πειραιά, όπου το ΑΕΜ «ανενεργάστηκε» με την ΕΣΑΚ κάτω από δύο όρους:

α. Να μην σχηματίσουν νέα εκλογική παράταξη, αλλά να υποστηρίχθει η παράταξη ΔΕΣΚ της ΕΣΑΚ και β. Να μην εκλεγεί κανένας αντιπρόσωπος του ΑΕΜ, από τους έξι που έβγαλε ο συνδιασμός, στην διοίκηση του Ε.Κ., παρά μόνο ένας για το συνέδριο της ΓΣΕΕ, της ΕΣΑΚ και β. Να μην εκλεγεί κανένας αντιπρόσωπος του ΑΕΜ, από τους έξι που έβγαλε ο συνδιασμός, στην διοίκηση του Ε.Κ., παρά μόνο ένας για το συνέδριο της ΓΣΕΕ, πράγμα που σημαίνει τίποτα! Το παράδειγμα αυτό για το που θέλει να οδηγήσει το «Κ»ΚΕΕΣ, η ομάδα του Κύρκου.

Ακόμα η βιασινή της και ο πραξικοπηματικός της χαρακτήρας φαίνεται από την στάση της μέσα στην «Αυγή». Εκεί η ομάδα του Κύρκου, προσπαθεί από ΤΩΡΑ και πριν πάρει απόφαση το συνέδριο να διώξει το σφεροδρόπανο από τον τίτλο και το ότι η ΑΥΓΗ είναι όργανο του «Κ»ΚΕΕΣ. Και αυτό, κάτω από το γελίο επιχείρημα ότι αυτό θα ανεβάσει την κυκλοφορία της εφημερίδας και θα λύσει τα οξυμένα οικονομικά προβλήματα!

Η βιασινή αυτή της ομάδας καθορίζεται από την ίδια την γρηγοράδα που κινούνται οι πολιτικές ε-

ΣΤΑ ΠΙΕΤΑΧΤΑ...

Υπόθεση ρουτίνας

Δε θα γράψουμε σ' αυτό το φύλλο για ρωσική κατασκοπία, για νυχτερινές περιοπολιές υπαλλήλων της ρωσικής πρεσβείας για συλλήψεις τους και μετά σιγνώμες, για κοινοκώματα και διαφυγές διπλών πραχτόρων. Πρόκειται πια για κάτι πολύ συνηθισμένο σ' αυτή τη χώρα.

Φιλοδωρήμα της ντροπής

«Ο Πρωθυπουργός κ. Α. Παπανδρέου είχε την εποχή της κρίσης μια ρεαλιστική αντίληψη για την κατάσταση στην Πολωνία. Αυτό που έλεγε και έκανε ο Πρωθυπουργός σας τα κάνουν τώρα οι άλλοι Ευρωπαίοι ηγέτες. Η ελληνική ηγεσία εξακολουθεί να βλέπει με αντικειμενικότητα τα γεγονότα στην Πολωνία.»

Πρωτοπόρος ο δικός μας στο πλευρό του Γιαροζέλσκι και γι' αυτό... αντικειμενικός. Αυτό τα λόγια είναι ένα μικρό φιλοδωρήμα από τον υπονυγρό εξωτερικών της Πολωνίας στον Παπανδρέου, για τις μεγάλες υπηρεσίες που πρόσφερε στο πολωνικό φασισμό σε ώρες πραγματικά κρίσιμες, όταν κανείς δεν τόλμαγε σ' ολόκληρο τον κόσμο να μιλήσει με τον Πολωνό πραξικοπηματία, τον μεγάλο εχθρό του ηρωικού προλεταριάτου της Πολωνίας.

Απ' όλα τα ελεεινά που έχει κάνει η σημερινή ηγεσία της χώρας μας αυτό είναι το πιο μαύρο. Είναι αυτό που βαρύνει πιο πολύ από κάθε τι, το αριστέρο και δημοκρατικό κίνημα στην Ελλάδα που δεν τιμήρησε γι' αυτό την Παπανδρεϊκή κλίκα.

Κύπρος 1

«Είτε απειλείς και πατριώτες, είτε μη απειλείς και μη πατριώτες» είναι η αυτο που θέλουν την Ένωση με την Κύπρο. Έτσι είπε στην Βουλή ο Παπανδρέου μπαίνοντας κι' αυτός ανοιχτά στο χορό της Εθνοπροδοσίας που εδώ και χρόνια τραβάνε με φανατισμό ο Μητσοτάκης κι' ακόμα πιο πολύ ο Φλωράκης για λογαριασμό των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ αντίστοιχα.

Αφελείς ήταν μονάχα αυτοί που περίμεναν κάποιο πατριωτισμό στη στάση του Παπανδρέου στην Κύπρο, κάποια «υπομία» ενωτισμού, ή κάποιο ενωτισμό που κρεβόταν για λόγους ταχτικής.

Εμείς δεν κουραζόμαστε να επαναλαμβάνουμε τί θέση μας ότι η παπανδρεϊκή κλίκα δεν διαθέτει ίχνος πατριωτισμού. Όμως δεν είναι σε θέση να κρατήσει ούτε την επιφάνη της στην Κύπρο. Η προσταγή του σοσιαλμπεριαλισμού στην οποία αυτή υπακούει, ήταν σαφής, ήταν πάνω απ' όλα αυτή: ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ. Αυτό ήταν το βαθύτερο νόημα της πρότασης Γκορμπατσώφ.

Κύπρος 2

Τελειώνει η ομιλία του Φλωράκη και ξαφνικά σηκώνεται ο Παναγιώτης Παπανδρέου: Κύριε Φλωράκη και εσείς και εγώ κάναμε ένα λάθος. Φλωράκης: Μόνο ένα; Παπανδρέου: Ναι, μόνο ένα!

Μόνο ένα λάθος έχουν κάνει αυτά τα δύο καλά παιδιά που προσηύχθη την πολιτική του σοσιαλμπεριαλισμού στην Ελλάδα. Κι' ο Παπανδρέου επεξηγεί στην συνέχεια ότι ξεχάσανε να μιλήσουν για την υποστήριξη τους στην πρόταση Γκορμπατσώφ, στην Κύπρο!

Κατό τη γνώμη μας δεν ξεχάσανε, απλά περίμενε ο ένας τον άλλο, να βγάλει το φίδι από την τρύπα. Τελικά ανάλαβε την άχαρη «δοιλοία» ο δόξεν περφηφανος, ανεξάρτητος κ.λπ. κ.λπ. πρωθυπουργός της Ελλάδας.

Έτσι τα δύο καλά παιδιά διορθώσαν το βαρύ σφάλμα έλλειψης σεβασμού στην ανερχόμενη υπερδύναμη.

ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ ΣΤΗΝ Ε.Α.Σ.

Μια νέα δικαστική απόφαση ήρθε να προστεθεί στον μακρύ κατάλογο της κρατικής τρομοκρατίας απέναντι στο απεργιακό κίνημα.

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, αποφάσισε πως η στάση εργασίας που είχαν οι εργαζόμενοι στην Επιχείρηση Αστικών Συγκοινωνιών (ΕΑΣ), την Τετάρτη 19 Φλεβάρη, ήταν «παράνομη». Το πιο σημαντικό όμως δεν είναι μόνο αυτό, αλλά το ότι στην δικαστική απόφαση αναφέρεται, πως και κάθε άλλη απεργιακή κινητοποίηση που θα

γίνει στην Ε.Α.Σ. θα είναι «παράνομη» αν δεν έχουν τηρηθεί «οι νόμιμες προϋποθέσεις».

Μια τέτοια προκλητική δικαστική απόφαση ισοδυναμεί με απαγόρευση του δικαιώματος της απεργίας στην Ε.Α.Σ. αποτελεί μια ανοιχτή φασιστική παρέμβαση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η απόφαση αυτή είναι παράνομη και αντισυνταγματική και μέσα στα ίδια τα πλαίσια της σημερινής αστικής δικαιοσύνης και πρέπει να τσακιστεί από τους αγώνες των εργαζομένων.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1
Π.ΚΟΚΚΙΝΙΑ ΤΗΛ. 4928007

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Ν.Δ.

ΦΙΛΟΔΥΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΣΟΚΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Την Κυριακή 16.2. τέλειωσε τις εργασίες το Β' συνέδριο της Ν.Δ. το δεύτερο συνέδριο βρήκε την Ν.Δ. εκτός κυβέρνησης, και με μια παρακινόμενη κρίση, που είχε σαν αποτέλεσμα αποχωρήσεις σημαντικών στελεχών της, όπως ο Μπούτος και οι 10 του Στεφανόπουλου. Μπροσ' λοιπόν σ' αυτά τα γεγονότα η Μητσοτάκικη φράζα οδήγησε σε συνέδριο της Ν.Δ. με σκοπό να πετύχει την ενότητα κάτω από την δικιά της κυριαρχία και να δώσει από καλύτερες θέσεις τον αγώνα, ενάντια στον Παπανδρέου.

Βέβαια για να πετύχει την ενότητα, έπρεπε να κλείσει η συμμαχία με τον Καραμανλή και γενικότερα της φιλοευρωπαϊκής δύναμεις, όπως και η ενότητα των διαφόρων τάσεων του βιομηχανικού και εμπορικού κεφάλαιου.

Είναι βέβαιο, ότι το Β' συνέδριο της Ν.Δ. έγινε με τις ευλογίες του Καραμανλή, αν και ο τελευταίος δεν παραβρέθηκε, ούτε έστειλε μήνυμα. Είναι σίγουρο ότι ο Καραμανλής, δεν θέλει να πάρει ενεργό ρόλο στη Ν.Δ. μιας και θέλει να διατηρήσει τον «τίτλο» του εθνικού υπερκομματικού ηγέτη.

Παρ' όλα αυτά όμως στις συναντήσεις που είχε με τον Μητσοτάκη της παραμονής του συνεδρίου, έγινε σαφές, από τον φιλικό προσκείμενο τόσο στον Μητσοτάκη όσο και στον Καραμανλή τύπο ότι τα βρήκαν και αποκαταστάθηκε η ενότητα. Πράγμα που έγινε στη συνέχεια φανερό από την στάση του Αχίλλεα Καραμανλή, αλλά και του Βάλλεα στο συνέδριο. Πρέπει να τονισθεί ότι όλοι οι, γύρω από τον Καραμανλή παράγοντες, ακόμα και οι έκαναν οξύτατη κριτική στον Μητσοτάκη, σε τελευταία ανάλυση συμπαρατάχθηκαν και ενώθηκαν μαζί του και μάλιστα κάτω από την κυριαρχία του, στο οργανωτικό επίπεδο ιδιαίτερα. Βέβαια κι ο Μητσοτάκης έκανε υποχωρήσεις στον Καραμανλή στο ζήτημα της ιδεολογικής πλατείας αλλά και σε μικρότερης σημασίας ζητήματα.

Ριζοσπαστικός - Φιλελευθερισμός
Ο Μητσοτάκης ασπασθηκε την ιδεολογική διακήρυξη του Α' συνεδρίου της Ν.Δ., του συνεδρίου δηλαδή, που διαμόρφωσε καθ' ολοκληρία ο Καραμανλής. Βέβαια αυτά τα ιδεολογικά βάθρα της Ν.Δ. έχουν απέραντη ασάφεια ακριβώς για να υπάρχει δυνατότητα ενότητας σε συνθήκες ιδεολογικής κρίσης και αδιεξόδου. Είναι χαρακτηριστική η φράση του βουλευτή της Ν.Δ. Π. Χατζηνικολάου, που ήταν πρόεδρος του τμήματος ιδεολογίας ότι «ο Καραμανλής μας έστιαζε ένα φαρδί κοινοτομίου στο οποίο χωράει όλοι».

Βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι αυτό το φαρδί κοινοτομίου πήγε να το στενίψει ο Μητσοτάκης την περίοδο των περσινών εκλογών, καθώς πρόβαλε τον φιλελευθερισμό και έπειτα τον ριζοσπαστισμό. Δεν ήταν τυχαίο ότι άλλαξε και το ονομα μιας και πρόβαλε παντού το «Φιλελεύθερη - Ν.Δ.».

Τι σημαίνει όμως Ριζοσπαστικός - Φιλελευθερισμός;

Σημαίνει ναί στον κρατικό «παρεμβατισμό» και στο κράτος «πρόνοια» έτσι όμως ώστε να μην καταστρέφεται η ελεύθερη ιδιωτική οικονομία. Με άλλα λόγια η Ν.Δ. θα πρέπει, για να κερδίσει τις εκλογές, να πείσει το λαό (δηλαδή να τον εξυπατάσει), ότι δεν θα αρνηθεί τις καταχτημένες κοινωνικές παροχές. Αλλά συγχρόνως αυτή η γραμμή έφερε την ενότητα και στους κόλπους του ιδιωτικού κεφάλαιου, που ένα του τμήμα θέλει στενή συνεργασία με το κράτος και πιο συγκεκριμένα, δεν θέλει να συγκροηθεί με το τραπεζικό κεφάλαιο, τον βασικό οικονομικό φορέα του κρατικού καπιταλισμού. Αυτή ήταν η γραμμή που έκραζε ο Παπαλεξόπουλος (Σ.Ε.Β.). Έτσι ξεπεράθηκαν μια σειρά εμπόδια της Ν.Δ. με την κοινωνική της βάση. Αλλά πάνω απ' όλα αυτό που έφερε την ενότητα στην Ν.Δ., είναι η αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΤΙ - ΠΑΣΟΚ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗ Ν.Δ.

Είναι γεγονός, ότι τόσο στο παρελθόν, όσο και σήμερα υπάρχει ταλάντευση στη Ν.Δ. για τον ρόλο του ΠΑΣΟΚ και πιο συγκεκριμένα του Παπανδρέου. Αποτέλεσμα αυτής της ταλάντευσης ήταν και η διάσπαση της ΔΗΑΝΑ όπως και οι άλλες αποχωρήσεις. Όμως αυτό που έχει ξεκαθαρίσει η Ν.Δ., και που την ενώνει απέναντι στο ΠΑΣΟΚ είναι ο εξοστρακισμός της από το Κράτος.

Δηλαδή η Ν.Δ. δεν έχει συγκροτηθεί ενάντια στον Παπανδρέου στο ζήτημα του φιλορωσισμού του, πέφτοντας στην παγίδα της διπλοπροσωπής πολιτικής του, αλλά στο ζήτημα της μονοκρατορίας του ΠΑΣΟΚ μέσα στο κράτος. Αυτός είναι κι ο λόγος που επιχειρεί τη συγκρότηση ενός αντι - ΠΑΣΟΚ μετόπισθεν στο οποίο έχει την υπατάχτη ότι θα μπορούσε να περιλαμβάνεται ακόμα και το ψευτο - ΚΚΕ.

Αυτό λοιπόν που αποφάσισαν ομόφωνα, στο Β' συνέδριο όλοι οι Νεοδημοκράτες ηγέτες ευρωπαϊκοί, και Αμερικανοφιλοί είναι η επίθεση στο ΠΑΣΟΚ.

Το αντι - ΠΑΣΟΚ μετόπισθεν

Βέβαια μιας και η Ν.Δ. είναι φιλοδυτικό κόμμα, γεγονός που την καθορίζει και προβάλλεται όλο και περισσότερο από αι την αντικειμενικά όλο και πιο πολύ θα κεντράρει με τον Παπανδρέου, ιδιαίτερα στο πρώτο ζήτημα. Άλλωστε σ' αυτή τη φάση, που οι Αμερικανοί θέλουν να ξεκαθαρίσουν το ζήτημα, για την παραμονή ή όχι των βάσεων στη χώρα μας, τόσο πιο πολύ θα βιάζον τον Μητσοτάκη να πιέσει και να επιζητήσει φιλοαμερικανικές λύσεις. Ακριβώς «... αδικτική και κρατικίστικη πολιτική του Παπανδρέου, ενόθηναν όχι μόνον ο Καραμανλής με τον Μητσοτάκη, αλλά και άλλοι φιλοευρωπαίοι παράγοντες, όπως η Τσιουδερού, ο Πρωτοπαπάς και ο Ποσειδάγιου, που παραβρέθηκαν στο συνέδριο της Ν.Δ. και ζήτησαν ευρύτερη αντι ΠΑΣΟΚ συσπείρωση».

Βέβαια όλα όσα ανασέραμε προηγούμενα και όσα ήρθαν στο φως της δημοσιότητας, αλλά πολύ περισσότερο η εκλογή Κ.Ε., έδειξαν την όλο και πιο μεγάλη ισχυροποίηση του Μητσοτάκη δηλαδή της φιλοαμερικανικής πτέρυγας, γεγονός που το είχε διαπιστώσει η εφημερίδα μας απ' την πρώτη της έκδοση. Είναι άλλωστε σαφές, ότι όσο οξύνεται ο ανταγωνισμός των υπερδυνάμεων στη χώρα μας, θα κλιμακώνεται κι ενδύμασε αστικές δυνάμεις και όλο και πιο πολύ, θα δένονται με τη μια ή την άλλη υπερδύναμη. Βέβαια σ' αυτή την φάση η φιλοευρωπαϊκή πτέρυγα της Ν.Δ., δεν υποτάχθηκε άνευ όρων.

Αλλά πρέπει να τονίσουμε, ότι η Ν.Δ. κι αν ενώθηκε, κι αν επανοποθέτησε τις ιδεολογικές της διακηρύξεις, κι αν διαμόρφωσε την επίθεσή της στο ΠΑΣΟΚ είναι σίγουρο, ότι όσο το κρατικοχρηματιστικό κεφάλαιο δυναμώνει και ο Παπανδρέου τραβάει για τη Ρωσία, όσο και πιο λιγότερες δυνατότητες υποστηρίξει θα έχει από το ιδιωτικό κεφάλαιο και από τους ξένους προστάτες της. Άλλωστε είναι σίγουρο ότι μόνο όνειρο απατηλό αποτελεί η πρόθεση της να κερδίσει την μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας, που έζησε την πολιτική της Ν.Δ., δηλαδή, την πολιτική της ληττότητας, της καταστολής και της υποτέλειας στη Δύση. Είναι σίγουρο ότι ο Ελληνικός λαός δεν ξεχνάει την εστιαία της αντιλαϊκής και εθνικά μειοδοτικής πολιτικής, που ακολούθησε η Ν.Δ. Ακόμα περισσότερο, δεν ξεχνάει ότι η πολιτική αντίδραση στην Ελλάδα επαυδρόθηκε για χρόνια με τους γηραιότερους πολιτικούς εκκροαστές της Ν.Δ.

43 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΟΝ

Να σηκώσουμε τη σημαία της επαναστατικής πάλης

Στις 23 του Φλεβάρη κλείνουν 43 χρόνια από την ίδρυση της Ενταίας Πανελλήνιας Οργάνωσης Νέων (ΕΠΟΝ).

Η ΕΠΟΝ υπηρέτησε καρπός μακρόχρονης πορείας αγώνων και θυσιών από το ΚΚΕ και την ΟΚΝΕ και πήρε σάρκα και οστά με την ενότητα 10 οργανώσεων της νεολαίας και με κορμό τα μέλη και στελέχη της ΟΚΝΕ.

Στόχος της ΕΠΟΝ ήταν η εθνική απελευθέρωση, η εξάντωση του φασισμού, η αποκατάσταση της λαϊκής κυριαρχίας, η υπεράσπιση της ειρήνης και η κατάκτηση των πολιτικών, οικονομικών, εκπαιδευτικών και μορφωτικών δικαιωμάτων της νέας γενιάς.

Η προσφορά του ΕΠΟΝ που συσπειρώσε στις γραμμές της τη μεγάλη πλειοψηφία της Ελληνικής νεολαίας ήταν τεράστια. Πάλευσε ενάντια στους φασίστες κατακτητές και τους υτόπιους εθνοπροδότες το 1940 - 45 αλλά και ενάντια στους αγγλοαμερικανούς και τον ροσαγοφισισμό το 1946 - 49. Χιλιάδες επονίτες και επονίτισσες έδωσαν τη ζωή τους στο τιμω αυτό αγώνα.

Η προσφορά όμως της ΕΠΟΝ δεν σταματάει εδώ. Με το παράδειγμα της φλόγισε τη νεολαία στους μετέπειτα αγώνες και φωτίζει το δρόμο μας μέχρι και σήμερα για την εκπλήρωση των στόχων της που ακόμα και σήμερα παραμένουν ζωντανά. Τα λόγια της κρατούμεν 43 χρόνια μετά όλη τους τη δύναμη.

«Ζητώμε ίση δικαιώματα για όλα τα παιδιά παύλαρη παιδεία και ποιοτική μόρφωση διαποισμένη με το πνεύμα της λαοκρατικής δημοκρατίας. Θέλουμε να γίνουμε συμμετοχάτες στις αποφάσεις των ο καθένας πασιφίτων υλοποιούμενοι και υπεύθυνοι εργαζόμενοι, να τη ζωή και της επίσημης, ιδιωτικής και ανύπνητης μας ζωής»

ελπίσει ότι θα καταχτήσει τα δικαιώματα της μόνο με τη στήριξη σε ξένες πλάτες και συγκυριζόμενα σ' αυτές της Ρώσικης υπερδύναμης.

Είναι επίσης η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ που διακηρύττει ότι οι βασικοί στόχοι της ΕΠΟΝ καταχτηθήκαμε τα τελευταία χρόνια γι' αυτό και η νεολαία πρέπει να πάψει να ζητά και ν' αγωνίζεται.

Η πραγματικότητα όμως είναι εντελώς διαφορετική. Η νεολαία παντού όπου ζει, σπουδάζει ή εργάζεται, έχει πολλά να διεκδικήσει, να κατακτήσει. Βαδίζοντας στο δρόμο που ανοίξαν η ΟΚΝΕ και η ΕΠΟΝ αγωνίζεται για να γίνει πράξη η αγωνιστική ενότητα της νεολαίας, για να κατακτήσει τα δικαιώματα της στη δουλειά, τη μόρφωση και το πολιτισμό, ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, για να κατοχυρωθεί η ειρήνη και η εθνική μας ανεξαρτησία ενάντια στις επιβουλές των δύο υπερδυνάμεων.

Βασικό καθήκον του νεολαιίστικου κινήματος σήμερα είναι η απορόνη των κάθε λογής αντιδραστικών θεωριών και πρακτικών που σαν στόχο έχουν τον αποπροσανατολισμό και την εκμετάλλευση του κινήματος της νεολαίας, το ξεπέρασμα της αδράνειας, της αποπολιτικοποίησής και της ατομικής λήθης. Για ν' ανοίξει έτσι ο δρόμος για την ανασυγκρότηση των δυνάμεων της νεολαίας σ' επαναστατική κατεύθυνση. Να μπει και πάλι έτσι το κίνημα της νέας γενιάς στο πλινφό, αλλά και ταυτόχρονα κάτω από την καθοδήγηση της εργατικής τάξης, στη πάλη για την συντριβή των αντιδραστικών δυνάμεων, για την σοσιαλιστική - αντιιμπεριαλιστική επανάσταση - την δικτατορία των προλεταριάτων. Κανείς δεν θα μπορούσε ν' ανακόψει αυτό το δρόμο. Κανείς δεν θα μπορούσε ν' αποστραφίσει την εργατική τάξη από την καθοδήγηση της εργατικής δύναμης της νεολαίας. Το να τιμάει σήμερα την ΕΠΟΝ σημαίνει ν' αγωνιζόμαστε πρωτοπορία και συνειδητά για την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ «Κ»ΚΕεσ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ 3

Ξελέγξει και οι οποίες κατα πολύ θα κρίνουν την πραγματοποίηση η όχι και τα ίδια του συνεδρίου.

Η ΟΜΑΔΑ ΜΠΑΝΙΑ

Η ομάδα αυτή αντιστέκεται στην επίθεση που εξυπόλησε η φιλορωσική κλίκα του Κέρκου. Παρά την προσήλωσή της στις ρεβιζιονιστικές θεωρίες του «δημοκρατικού προγραμματισμού» της «ανάδειξης» και της «αυτοδιαχείρισης» και τον έντονο φιλοευρωπαϊσμό της, η πύλη της σήμερα έχει για μας θετικό χαρακτήρηστικά. Γιατί μπορεί να διαμορφώσει μια πολιτική δύναμη, που μπορεί, σ' ένα βαθμό και με ταυτότητες να σταθεί έξω από τα δύο αντιδραστικά μπλόκ των υπερδυνάμεων στη χώρα, και να παίξει έναν λίγο - πολύ θετικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις.

Παρά τον ότι δεν θεωρούμε το «Κ»ΚΕεσ ένα κομμουνιστικό κόμμα, αλλά ακριβώς αντίθετα ένα ρεβιζιονιστικό κόμμα, δεν θα χαρούμε αν το κόμμα αυτό αλλάξει τίτλο. Και αυτό γιατί: «Δεν μπορεί να ν' αφήσουμε ελεύθερο το πεδίο στο ΚΚΕ να μιλάει μόνο από το όνομα του κομμουνισμού» (Μπανιάς Ελευθεροτυπία 24 Γενάρη).

Παράλληλα θεωρούμε το λιγότερο πολιτική καθυστέρηση και το περισσότερο φιλοσοσιαλισμπερλιόμο, την άποψη που λέει: «Καλέ-

τερα, ένα Κ.Κ. λιγότερο».

Το ζήτημα της κυριαρχίας του Μαρξισμού - Λενινισμού - Σκέψης Μάο Τσε Τσύνγκ πάνω στην ρεβιζιονισμό, είναι μια σκληρή δουλειά, τόσο στο επίπεδο της θεωρίας, όσο και στο επίπεδο της πράξης. Και αυτό θα κριθεί μέσα στο εργατικό και στο λαϊκό κίνημα. Με κανένα τρόπο δεν είναι δυνατόν ούτε το Κέρκου, ούτε του Φλεβάρη, γιατί αυτοί ακριβώς εκφράζουν το κέντρο σήμερα του ρεβιζιονισμού, που είναι η σοσιαλδημοκρατική κλίκα του Κρεμλίνου. Τα να αναπαύονται κάποιοι το «ξεκαθάρισμα» του Κομμουνιστικού Κινήματος σ' αυτή την κλίκα, δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να μπαίνουν στην υπηρεσία της.

Η ομάδα Μπανιά, υπερασπιζόμενη την διατήρηση του τίτλου του «Κ»ΚΕεσ, έρχεται να αρμόστρηθεί τόσο από την Ρωσία, όσο και από το φιλορωσικό μπλόκ, ηγετική κλίκα ΠΑΣΟΚ - «Κ»ΚΕεσ.

Στην εισήγηση του πρώτου στοιχείου της δίδης στην δημοσιότητα από την «Μεσημβρινή» στις 31 Δεκεμβρη '85 γράφει: «Αποσπασμένη των βασικών χαρακτηριστικών του σοσιαλισμού, για τον οποίο υπάμει και στην οριοθέτηση απέναντι στο ασπιτικό μοντέλλο... Σταθρομένο τοπο κατά τον διπλοισμό. Σαση, και απεριόραστη καταδίκη του που δεν νοηδύεται από την λογική του «μικροτρον κακού» σε μια φάση που ανασισβήθηα ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός βρίσκει σε πλήρη επικήρη ανάπτι-

ση, Κίριο και μόνιμα ανοιχτό μέτωπο κατά τον ιμπεριαλισμό, χωρίς όμως εξισορροπιστικές διαβάσεις που θα μπεινών την αδύλαξία μας και κατά των πάντων είδους ημελιονισμών... Σταθρομένο προανατολι σης για μια σωστή ιπιθετική παρέμβαση στους κοινωνικούς χροσούς και στο γενικόπο πολιτικό πεδίο, με καθαρή, πολιτική και σαφείς τις οριοθέτησες και τα μέτρα μας προς το ΠΑΣΟΚ και προς το ΚΚΕ».

Αλλά ακόμα και η ίδια η πραγματική της ομάδα Μπανιά, όπως εκφράστηκε με την θέση για λαϊκό η ακίρο στις προτιμικές εκλογές ήταν ένα χιτίσμα απέναντι στο ΠΑΣΟΚ και το «Κ»Κεεσ. Και αυτό είναι που καθόρισε την εξιμένη επίθεση του Κέρκου, απέναντι στο μέλος της καθοδήγησης του «Κ»Κεεσ Γαβρόζλου, υπερίθνο για τα θέματα εκπαίδευσης.

Αυτά είναι τα ζητήματα, που μας κάνουν από πολιτική σκοπία να παρακολουθούμε με θετικό μάτι την πάλη της ομάδας Μπανιά, ενάντια στην φιλορωσική ομάδα του Κέρκου. Μια πάλη που αν τραβηχτεί με συνέπεια μέχρι το τέλος, μπορεί να έχει θετικά αποτελέσματα για το ευρύτερο λαϊκό κίνημα.

Υπεύθυνος στήριξης με τη νόμο Κωστής Λακοπόπουλος Βαλσαρόπουλο 1 - Πειραιές Τηλ. 4928007

Συνεχίζεται ο αγώνας των Πακιστανών εργατών

Συνέχισαν τις κινητοποιήσεις τους οι 234 απολιμένοι πακιστανοί εργατές από τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Με συγκέντρωση έξω από τα ναυπηγεία ζήτησαν την για άλλη μια φορά συμπράσταση των συναδέλφων τους, ενώ με μαχητική πορεία έξω από το υπουργείο Εργασίας, απαίτησαν την ανανέωση των αδειών εργασίας τους και την επαναπρόσληψή τους στη δουλειά.

Μπροστά στην πλήρη άρνηση του υπουργείου να ικανοποιηθεί τα δίκαια αιτήματα των απολιμένων εργατών, την Δευτέρα 24 Φλεβάρη οι Πακιστανοί συνάδελφοι κήρυξαν απεργία πείνας, μπροστά στο «μνημείο του άγνωστου στρατιώτη» στο

Σύνταγμα. Δύο κλούβες των ΜΑΤ με επικεφαλής τον γνωστό Αρκουδέα, προσπάθησαν να «σηκώσουν» τους απεργούς πείνας και πραγματικά μετά από ώρες απειλών και διαπραγματεύσεων και αφού αντιπροσωπεία των Πακιστανών έδωσε τα αιτήματα των απεργών στον αντιπρόεδρο της Βουλής Στεφανίδη, κατόρθωσαν να σταματήσουν την απεργία πείνας.

Σήμερα 27 Φλεβάρη, που γράφεται αυτό το άρθρο, οι εργαζόμενοι έχουν νέα συνάντηση με τον υπουργό εργασίας και θα κατέβουν στην απεργιακή συγκέντρωση στην Ομόνοια.

Πέρα από την ανοιχτή και ολόθερμη συμπαράστασή μας

στους Πακιστανούς εργατές που ήδη έχει εκδηλωθεί είναι μέχρι τώρα πορεία, και θα είναι τέτοια μέχρι το τέλος, θα θέλαμε σ' αυτό το άρθρο να αναφερθούμε σε δύο ζητήματα.

α. Πιστεύουμε πως αν και είναι σωστό και απόλυτα δίκαιο το αίτημα για την επιστροφή των εισφορών που επί χρόνια πλήρωναν στο ΙΚΑ και στο Ταμείο Μετάλλων, δεν πρέπει σήμερα να προβάλλεται σαν το κύριο αίτημα. Γιατί αυτό σημαίνει πως υποτονίζεται το κύριο ζήτημα, που είναι η επιστροφή των απολιμένων εργατών στην δουλειά τους.

β. Την ύπολη στάση του ψευτο - ΚΚΕ. Το κόμμα αι τό, σε μια ο-

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

(ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.)

νός του για το φασισμό με την πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό. Άλλωστε μόνο έτσι μπορεί να αναπτυχθεί ένα ρωμάλιο ταξικό κίνημα. Όσο δεν τοακίζεταί μέσα στα συνδικάτα ο ανωτάτος υπεργουλαστικός της φράξιας Κουτσούργρα και ο κρυφός του ψευτο-ΚΚΕ, και των προσφώνων φιλοπαπαναγνικών συμμάχων τους «7», όσο δεν απομονώνονται οι οργανωτικότερες της Ν.Δ. δεν μπορεί να γίνει λόγος για πραγματικό διεκδικητικό κίνημα. Αντίθετα ένα αδύναμο ταξικό διεκδικητικό κίνημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τα ξεχωριστά κόμματα και φράξιες της αστικής τάξης στον ανώτατο τους ανελέητο πόλεμο. Τέτοιας είναι ο πόλεμος των Σφοδρών υπεργουλαστών.

Όχι! Το ενιαίο ταξικό μέτωπο πρέπει να προχωρήσει με μέγιστα, αποφασιστικά βήματα να υιοθετήσει την ταξική του σκληρή παρατεταμένη απεργιακού αγώνα μέσα από τα σωματεία να ανοίξει το δρόμο στο δημοκρατικό αντιιμπεριαλιστικό κίνημα.

Στο βάθος οι υπεργουλαστές και τα τσιρικά τους δεν είναι τόσο δυνατοί όσο φαίνονται. Όσο περισσότερο επιβιβάζονται και καταπιέζονται, τόσο περισσότερο απομονώνονται μέσα στις θέλασσες των λαών που πρωταθλούν να υποτάξουν. Και όχι μόνο οι λαοί αλλά και ήθη και χώρες ολόκληρες, ιδιαίτερα οι λαοί και οι χώρες του γ' κόσμου, αντιτάσσονται στα βρώμικα σχέδιά τους.

Τα κράτη θέλουν ανεξαρτησία, τα ήθη απελευθέρωση και οι λαοί την επανάσταση.

Σ' αυτό το ακατανίκητο ρεύμα εντάσσεται ο αντιιμπεριαλιστικός και κοινωνικός αγώνας του ελληνικού λαού. Μέσα σ' αυτό, κι' αφού πρώτα στηριχτεί στις δυνάμεις του, θα βρει τους φίλους και τους συμμάχους του.

Ο λαός μας έχει πολύ βασιστεί από τους κάθε λογής "προστάτες". Τόσες φορές έχει δώσει το αίμα του κι' έχει προσφέρει. Αυτή η πλουσία και ακριβή πείρα ζητάει τώρα την ανταμώση της.

Εμείς πρέπει να ανταποκριθούμε σ' αυτό το κάλεσμα. Ας ελπίσουμε να τα συνθέσουμε:

- Ούτε Αμερική - ούτε Ρωσία.
- Ανεξάρτητη σοσιαλιστική Ελλάδα.
- Φιλία με τους λαούς και τις χώρες που αντιτάσσονται στον ιμπεριαλισμό και το σοσιαλ-ιμπεριαλισμό.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Φλεβάρης '86

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

Βασικός στόχος της ΟΑΚΚΕ είναι η ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, της ηγετικής τάξης, του παλιού ηρωικού ΚΚΕ με τη συμμετοχή του μεγάλου προλεταριάτου ηγέτη Ν. Ζαχαριάδη. Αυτή που δόξαση το ΚΚΕ, σε πόσα και άλλους ρεβιζιονιστές, έχουν το θράσος, σήμερα να αρνούνται στον ΚΚΕ. Η ηγεσία αυτού του ψευτο-ΚΚΕ δεν έχει καμιά σχέση με τη θεωρία, την πολιτική γραμμή και το στάθ των παλιών κομμουνιστών. Έτσι αυτό το στόχο η ΟΑΚΚΕ στον οποίο της, γιατί δίχως ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα δενών με την ηρωική τάξη, που να τσάραζε τους εθνικούς της, αποφασισμένο στην παύση της, επανέσταση, ο λαός δεν μπορεί να οδηγήσει στη νίκη, στην ανεξαρτησία, στο σοσιαλισμό και στην κομμουνιστική.

• Τέλος έχει ήδη διαμορφωθεί ένας νέος πολιτικός παράγοντας εξελίξεων στο πρόσωπο του Σαρτζετάκη. Ενώ αυτός ήταν μια μεταβατική λύση στα χέρια του Παπανδρέου για να ανατραπεί ο κλασικός πολιτικός εκφραστής της Δύσης, ο Καραμανλής, στη συνέχεια ήρθε σε σύγκρουση με τον Παπανδρέου. Η σύγκρουση εκδηλώθηκε για πρώτη φορά ανευχτά πριν 4 μήνες όταν ο Σαρτζετάκης τοποθετήθηκε ενάντια στο νέο αμυντικό δόγμα μελώντας για «από βορρά κίνδυνον».

Τώρα έχει μεταίμασει η ηγεσία της κυβέρνησης του. Ανεξάρτητα από τη θέση που θα κρατήσει σ' αυτή την σύγκρουση η γαυπηθεί και η φράξη Κουτσούργρα, επειδή υπάρχουν κοινά στοιχεία στην πολιτικό ιδεολογική τους γραμμή, δηλαδή ένας σφαιρικός αμοιβαίος σε βαθιές ανταρξικές αντι-δημοκρατικές ιδέες.

Βέβαια η εκστρατεία ενάντια στον Σαρτζετάκη μέσω Παπακωνιά δεν έχει περισσότερο αντιφασισμό, απ' ότι η τοποθέτηση των παλιών υποστηρικτών της χούντας Κοιμή (ΓΕΕΘΑ) και Στασινού ('Αριεύς Πάρις) για τις οποίες καμιά δύναμη της νέας δεξιάς ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκε. Έτσι κι' αλλιώς πάντως, η σύγκρουση Σαρτζετάκη - Παπανδρέου ανοίγει μια νέα περίοδο μεγάλων πολιτικών εξελίξεων καθώς συνδέεται με την εξέταση των λύσεων των ΗΠΑ και την επιτάχυνση της κίνησης προς την ΕΣΣΔ. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και το πρόσφατο άνοιγμα του φακέλου της Κίνας αφού μετά την πρόταση Γκορμπατσώφ για το κί-πριτικό.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Μικροστά σ' αυτή την κατάσταση ο λαός μας δεν μπορεί να στέκεται αμέτοχος θεατής, ούτε να συμπαρατάσσεται με το ένα ή το άλλο μπλοκ. Πρέπει να αντισταθεί στην λιβανόπωση. Ούτε ο σφαιρισμός, ούτε ο φιλοευρωπαϊσμός μπορούν να αντισταθούν στις υπεργουλαστικές ούτε αποσταλιν προοδευτικές παρήγορες. Μόνο η εργατική τάξη, ολόκληρος ο εργαζόμενος λαός μπορούν. Άρκει να πιστέψουν στις ανεξάντητες δυνάμεις τους πνύοντας από πάνω τους τους δευλοκούς εκπροσώπους του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, τους φοβιματικούς πολιτικάντηδες και τους πανούργους εργοδοσιαστές.

Το εργατικό κίνημα είναι υποχρεωμένο να συνδέσει τους αγώ-

Η οργάνωση για την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, η ΟΑΚΚΕ, κέρδησε τον λαό του 85 από μέλη και στελέχη του ΕΑΚΕ - ΜΑΚΚΕ (όλα όσα προέρχονται από το ΕΑΚΕ και παλιό από το ΜΑΚΚΕ), όλων η φραξία του εργατολαού, ανιστά και αυτή τον μαρξισμό - Λενινισμό - Στάλιν. Μία γιο Τσαούκ. Αυτή η ηγεσία είναι η διασταύωση που δημιούργησε τον ΟΜΑΕ, όπως και το ΕΚΚΕ και τον αδυνατισμένο της πολιτικής της, και ιδεολογικής, γραμμής. Η βιολογική παράταξη, εξελίξεως βρίσκεται στο κρηθρά μαρξιστικό σο-κρηθρά αυτού των οργανώσεων, στην υλοποίηση της τάξης τους, φέρει και τον α-συνική ανεπιμέλεια του.

Από τη στιγμή
δα αλληλεγγύης
ΓΕ Κ.Κ.Ε.ν
Ν. Ζαχαριάδου

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλεταριοί όλων των χωρών
καταμεζοζομενα εθνη και λαοί
ενωθειτε!

Οργάνο της Κ.Ε. της Οργανωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΑΚΚΕ
ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΤΖΕΡΟΥ 55 - ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΛΑΡΙΤΟΥ 1 - Π.ΡΟΚΚΙΝΙΑ ΤΗΛ. 4929007

ΑΜΕΡΙΚΗ - ΡΩΣΙΑ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΕ ΒΑΘΕΙΑ ΚΡΙΣΗ ΤΗΝ ΧΩΡΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ

ρά ολόκληρη την άρχουσα τάξη και να προδίδει το λαό μας στο άρμα της Σοβιετικής Ένωσης. Αυτή η πολιτική του περιόριζε-ται από τους εξής παράγοντες:

- α. Από την οικονομική εξάρτηση της χώρας από την Ευρώπη και τις ΗΠΑ.
- β. Από την στρατιωτική και πολιτική επιρροή των ΗΠΑ στην Τουρκία, που μπορεί με τη σειρά της να απαλήσει στρα-τιωτικά την Ελλάδα.

Έτσι ο Παπανδρέου είναι υποχρεωμένος να ακολουθεί μια ταχτική που να μην αποκαλύπτει την πολιτική του σαν τέτοια στη Δύση, αλλά και στην παλιά δεξιά για μια ολόκληρη πε-ρίοδο. Σ' αυτή την διπλορόσηπη πολιτική του ο Παπανδρέ-ου αξιολογεί κάθε λογής αντίθεση, ταλάντευση και διαφάνια στους κόλπους των αντιπάλων του.

Πώς διαπιστώνεται όμως το πραγματικό στρατόπεδο του Πα-πανδρέου;

1. Από την αμυντική πολιτική που εκτόνησε η παπαναγνική κλίμα για το στρατό. Αυτή ονομάζεται «νέο αμυντικό δόγμα», καθορίζει σαν μο-ναδικό εχθρό της Ελλάδας την Τουρκία και προβάλλει την θέ-ση ότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος από βορρά, ούτε κι' από τη Βουλγαρία, δηλαδή τη Ρωσία. Εχθρός το ΝΑΤΟ, φίλος η Βαρσοβία. Αυτή είναι η καρδιά του νέου δόγματος. Σ' αυτή την αντίληψη διατάσσεται ο στρατός και καθοδηγούνται και διαπαιδαγωγούνται τα στρατιωτικά στελέχη της αστικής τά-ξης.
2. Από την τοπική και διεθνή πολιτική της κλίμας.
  - α. Η πρωτοβουλία για την απομνημοποίηση των Βαλκα-νίων υπακούει σε μια παλιά κατεθιγμένη της ρωσικής διπλω-ματίας να απομνημοποιηθούν σταδιακά όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, και να μείνουν ακάλυπτες απέναντι στην αποκαλεστική πυρηνικοποιημένη Ρωσία.
  - β. Οι στενές αποκλιμακωμένες σχέσεις του Παπανδρέου στη Μεσόγειο είναι με τα δύο φίλο - σοσιαλ-ιμπεριαλιστικά φρα-σιστικά καθίσματα των Άσσιαν και Καντάρι, και είναι χτυ-πητή η ξεδιάντροπη κάλυψη της διεθνούς τρομοκρατίας του δεύτερου.
  - γ. Σε διεθνές επίπεδο ο Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ υιοθε-τούν την φιλορωσική θέση ότι εχθρός της ειρήνης είναι μόνον ο ΗΠΑ, ενώ η Ρωσία είναι φιλεργιακή. Ο Παπανδρέου υπε-ραπίζει κάθε μέτρο που ανοίει την Ρωσία και παίρνει σημα-ντικές πρωτοβουλίες σε κρίσιμες στιγμές γι' αυτήν. Έτσι πριν τρία χρόνια έκανε την πρόταση αναβολής της εγκατάστασης των Πέριστεκ - Κρούς στην Ερυθρή δίχως ποτέ αντίστασης να καταγγείλει τους ΣΣ-20Η πρόταση αυτή είχε γίνει στο πιο κρί-σιμο σημείο για αυτήν την εγκατάσταση. Το ίδιο, όταν η ρώσικη πολιτική κέντραρε το ζήτημα του πόλεμου των άστρων

Ο ΑΝΤΙΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΥΝΑΜΕΣΩΝ

Σήμερα οι εξελίξεις στη χώρα μας, κι' όσο δεν ξεσπάει ένα γενναίο λαϊκό κίνημα αντίστασης χωραιοηρίζονται από τον α-νταγωνισμό των υπεργουλαστών ΗΠΑ και ΕΣΣΔ, όσο κι' αν αυ-τός ακόμα δεν εμφανίζεται ανοηχτά στη χώρα μας. Ιδιαίτερα δεν έχει γίνει ακόμα αντιληπτός ο τεράστιος πολιτικός ρόλος που διαδραματίζει η Ρωσία στις πολιτικές εξελίξεις. Αυτή διαθέτει το μεγάλο πολιτικό πλεονέκτημα απέναντι στον ανταγωνιστή της να εμφανίζεται σαν η κόκκινη Ρωσία του Λένιν ενώ είναι η μαύρη, καπιταλιστική - σοσιαλ-ιμπεριαλιστική Ρωσία του Γκορμπατσώφ, όπως κατάνησε μετά την επικράτηση των σο-σιαλ-φασιστών, αστών νέου τύπου, στην εξουσία.

Ήδη στην πολιτική ζωή έχουν διαμορφωθεί, στη βάση αι-τού του ανταγωνισμού, δύο στρατόπεδα. Στη μια μεριά στέκε-ται βασικά η Ν.Δ. η παλιή Δεξιά και στην άλλη η συνωνχία του ΠΑΣΟΚ με το ψευτο-ΚΚΕ, για την ακρίβεια η συμμαχία της ηγετικής ομάδας Παπανδρέου με το ψευτο-ΚΚΕ, που την ονομάζουμε νέα δεξιά. Στην Ν.Δ. υπερισχύουν οι αμερικανοφι-λεις δυνάμεις και στο μπλοκ Παπανδρέου - ψευτο-ΚΚΕ οι φιλο-ρωσικές.

Δεν χρειάζεται να θυμίσουμε σε κανένα ότι το ψευτο-ΚΚΕ, που δεν έχει καμιά σχέση με το παλιό ηρωικό ΚΚΕ του Ε-ΛΑΣ και το ΔΣΕ, είναι ένα ρωσοδόλο κόμμα, όμως πρέπει να αποκλιμακωούμε την ρωσοφιλή πολιτική του Παπανδρέου, που αυτός επιχειρεί να κρύψει τόσο από τους εχθρούς του, όσο και από το λαό.

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: ΣΤΑΘΕΡΑ ΜΕ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

Ο Παπανδρέου, αν και καλυμμένα, ακολουθεί μια συντηχη φι-λορωσική πολιτική. Στόχος του είναι να προσανατολιστεί σταθε-

ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΤΕΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΖΙΚΟ ΛΑΟ

Το Ελληνικό προλεταριάτο πρέπει να εκφράσει την πιο πλατιά αλληλεγγύη του στον αγωνιζόμενο λαό των Φιλιππίνων. Να εμπνεύσει απ' αυτόν τον αγώνα και την δύναμή του εξεγερμένο λαό, αλλά να βγάλει και τα συμπεράσματά του για το ρόλο των υπερδυνάμεων και τις επεμβάσεις τους σε κάθε γωνιά της γης.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης αυτής της αλληλεγγύης, η οργάνωσή μας συμμετέχει στην «Επιτροπή συμπαράστασης στον φιλιππινέζικο λαό» που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της «Ένωσης για τα δικαιώματα και την απελευθέρωση των λαών».

Η Επιτροπή αυτή αποφάσισε να πραγματοποιήσει, συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία στην αμερικανική πρεσβεία την Παρασκευή 14 Φεβρουάριου.

Σε αυτή την συγκέντρωση υπήρξαν προβλήματα στα οποία θα πρέπει να τοποθετηθούν ανοιχτά.

Και αρχή να πρέπει να καταδικάσουμε αποφασιστικά την απαγόρευση της συγκέντρωσης και την προκλητική καταπίεση των πανεπιστημιακών υσώλου, από δυνάμεις των ΜΑΤ, που είχαν αποκλείσει τον χώρο των προπυλαίων. Και αυτό κάτω από το πρόσχημα ότι θάρχονταν στο Πανεπιστήμιο ο Σαρτζετάκης.

Ένα δεύτερο πρόβλημα ήταν η στάση των πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων που συμμετείχαν στην συγκέντρωση, για τον τρόπο που θα γινόταν η πορεία, όταν κάτω από τις πιέσεις των συγκεντρωμένων έσπασε η απαγόρευση για την πραγματοποίησή της.

Υπήρξε το πρόβλημα ότι σ' αυτή την πορεία η επιτροπή επέμενε πως έπρεπε να γίνει χωρίς κομματικά πανό, πράγμα που από τα πριν ήταν καθιερωμένο και η Οργάνωσή μας είχε συμφωνήσει σ' αυτό.

Η λογική μας ήταν και είναι πως σ' αυτή τη φάση που η Επιτροπή δεν έχει συσπειρώσει πλατιές δυνάμεις, η κυριαρχία των κομματικών δυνάμεων, θα εμποδίσει την πιο πλατιά έκφραση των διαθέσεων τμημάτων του λαού μας που θα ήθελαν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στον φιλιππινέζικο λαό.

Σε αυτή την αντίληψη αντιτάχθηκε το ΚΚΕ μ-λ, που επέμενε στο δικό του κομματικό κατέβασμα.

Η επιμονή του αυτή, οδήγησε σε μια μεγάλη οξύτητα και απειλούσε την δυνατότητα πραγματοποίησης της πορείας. Από την άλλη πλευρά η Επιτροπή έβριζε σαν απαραίτητο όρο για την πραγματοποίηση της πορείας το κατέβασμα του κομματικού πανό του ΚΚΕ μ-λ.

Κάτω απ' αυτή την κατάσταση και ενώ οι συζητήσεις δεν οδηγούσαν πουθενά, το ΚΚΕ μ-λ προχώρησε μόνο του, στην πορεία και η Επιτροπή ανάβαλε την πορεία για άλλη μέρα.

Εχτιμώντας τα παραπάνω γεγονότα, θα θέλαμε να τοποθετηθούμε για την στάση των κομμάτων και των Οργανώσεων σ' αυτά τα γεγονότα:

Η ΟΑΚΚΕ παρά το ότι είχε την θέση για πρώτη φορά κομματικά πανό, δεν θεωρούσε πως το ζήτημα αυτό ήταν το καθοριστικό για την πραγματοποίηση της πορείας. Η θέση μας στις συζητήσεις που έγιναν επί τόπου και μπροστά στην επιμονή του ΚΚΕ μ-λ, ήταν να γίνει πορεία. Μια τέτοια στάση έβριζε πάνω απ' όλα την ενότητα της πορείας για την έκφραση της αλληλεγγύης στον φιλιππινέζικο λαό.

Το «Κ-Κε.σ.» Έκφρασε κατά την άποψή μας με το χειρότερο τρόπο την αντίληψή του για τον διεθνισμό.

Ήταν η πρώτη οργάνωση που αποχώρησε από την συγκέντρωση, δείχνοντας τον διασπαστισμό του, αλλά το χειρότερο έτρεξε να το δηλώσει στην Αστυνομία, δίνοντας το δικαίωμα σ' αυτήν, σε μια φάση που η κατάσταση ήταν τεταμένη, για επέμβαση. Πρόκειται για μια επαίσχυντη πράξη που ξεκινούσε από την αντίθεσή τους στον αγώνα του Φιλιππινέζικου λαού. Αυτό άλλωστε το έδειξαν με την μαζική τους (!) παρουσία... στο επίπεδο των τριών ανθρόπων.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ. Παρά το ότι συμφωνούμε μαζί τους στο θέμα των πανό, δεν νομίζουμε ότι έδειξαν την σωστή πολιτική στάση που έπρεπε εκείνη την στιγμή. Το λάθος της επιτροπής ήταν, πως εκείνη την στιγμή η πορεία έπρεπε να γίνει, εστω και με τα κομματικά πανό του ΚΚΕ μ-λ. Και αυτό γιατί η διάσπαση που έγινε στην πρώτη ανοιχτή συγκέντρωση της, θα αποτελέσει έναν σημαντικό αρνητικό παράγοντα για την παραπέρα συσπείρωση δυνάμεων.

ΚΚΕ μ-λ: Κατά την άποψή μας, η οργάνωση αυτή έχει την βασική ευθύνη για την διάσπαση της πορείας. Η Κίνηση αυτή να προχωρήσουν μόνοι τους στην πορεία, ενάντια ακόμα και στην θέληση των φιλιππινέζων αντιπρόσωπων, ήταν το αποκορύφωμα του διασπαστισμού τους.

Αν το κόμμα τους ήθελε να εκφράσει τον διεθνισμό του στο λαό των φιλιππινών, θα μπορούσε καλύτερα να καλέσει το ίδιο σε όσες πορείες και εκτός από της προτάσεις και τις προσαρμογές του γ.γ. του ΟΗΕ Ντε Κουεζιάρ έχουμε την Ρώσικη πρόταση και ήδη από δημοσιεύματα στο τύπο περιμένουμε μέσα στον μήνα την Αμερικανική αντιπρόταση, που απ' ότι φαίνεται θα μεταφέρει σε Αθήνα και Άγκυρα ο Σουλτζ. Μέσα σ' αυτές τις περιστάσεις βλέπουμε τον Παπανδρέου να ανοίγει τον λεγόμενο «φάκελο της Κύπρου».

Όταν όμως μπαίνει σε μια επιτροπή, είναι υποχρεωμένο να σεβαστεί την αυτονομία αυτής της επιτροπής και όχι αντίθετα να θέλει να τον πιο εκβιαστικό τρόπο, την υποκατάσταση της. Και μάλιστα όχι σε ζητήματα πολιτικής πλατφόρμας, αλλά σε ένα ζήτημα ταχτική, πραγματοποίησης μια συγκεκριμένης πορείας.

Η πραγματική του αυτή είναι έκφραση της σκηνιστικής του αντίληψης αλλά και τον τρόπο που είδε την ανάπτυξη της διεθνιστικής αλληλεγγύης του λαού μας απέναντι στον φιλιππινέζικο λαό. Δεν είδε δηλαδή, ότι το κύριο ζήτημα είναι, να εκφραστεί η πιο δυνατή πλατιά αλληλεγγύη, αλλά προσπάθησε να εκμεταλλευτεί αυτόν τον αγώνα για δικιά του κομματική ατζή. Μόνο μ' ένα τέτοιο τρόπο μπορούμε να εξηγήσουμε την απαράδεκτη στάση του.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Το εθνικό θέμα της Κύπρου βρίσκεται στο προσκήνιο των πολιτικών εξελίξεων. Αποτελεί μάλιστα από μια άποψη το κατ' εξοχή θέμα, που οι υπερδυνάμεις άμεσα χάνουν την μύτη τους ωμά και ξεδιάντροπα. Έχει μάλιστα αποδειχθεί ότι όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια στο Κυπριακό ζήτημα, δεν υπήρξε ούτε μια πρόταση των ΗΠΑ ή της ΕΣΣΔ που να έβριζε το Κυπριακό μέσο από την Ελληνική σκοπιά. Πάντα απομόνωναν την Κύπρο, και όλες οι προτάσεις είτε οι χειρότερες, είτε οι «καλλίτερες» θεωρούσαν ντε φάκτο την Ελλάδα έξω από την Κυπριακή υπόθεση. Τις μερες αυτές έχουμε έντονη κινητικότητα, μιας και εκτός από της προτάσεις και τις προσαρμογές του γ.γ. του ΟΗΕ Ντε Κουεζιάρ έχουμε την Ρώσικη πρόταση και ήδη από δημοσιεύματα στο τύπο περιμένουμε μέσα στον μήνα την Αμερικανική αντιπρόταση, που απ' ότι φαίνεται θα μεταφέρει σε Αθήνα και Άγκυρα ο Σουλτζ. Μέσα σ' αυτές τις περιστάσεις βλέπουμε τον Παπανδρέου να ανοίγει τον λεγόμενο «φάκελο της Κύπρου».

Θα πρέπει να μελετήσουμε προσεχτικά τις κινήσεις των υπερδυνάμεων αλλά και την ταχτική του Παπανδρέου, που έρχεται να υπηρετήσει την μια από τις δύο υπερδυνάμεις: την Ρωσία.

ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Η Ρωσία πρώτη φορά έκανε πρόταση για το Κυπριακό που ενώ δεν ήρθε να εξιπηρετήσει, όπως ήταν φυσικό, την εθνική μας υπόθεση, παρ' όλα αυτά είχε αντιτουρκικές αιχμές.

Ρώσοι πάντα κρατούσαν μια στάση που δεν έβριζε ούτε στο ελάχιστο την Τουρκία, π.χ. από το 1964 ο Γκρομκο μίλησε για διζωνική ομοσπονδία στην Κύπρο (δηλαδή για δεχοτόμηση), το 1974 όταν έγινε η Τουρκική εισβολή το ΤΑΣ μετέδωσε, ότι τα τουρκικά στρατεύματα του Σεζιβιτ μπαίνουν με κλάδο ελαίας στο νησί μπορούμε μάλιστα να πούμε ότι όλες οι θέσεις που έπερνε η Ρωσία, εκτός ότι είχαν ανθετικό χαρακτήρα, είχαν αντικειμενικά και φιλοτουρκισμό. Είναι λοιπόν χαρακτηριστική η στιγμή, που η Ρώσικη υπερδύναμη κάνει πρόταση που βρισκει αντίθετη την Τουρκική Κυβέρνηση και αντιπολίτευση αν κρίνουμε από το ύψος και της τοποθετήσεως του Τουρκικού τύπου.

Η πρόταση αυτή ουσιαστικά βάζει τη Μόσχα στο παιχνίδι του Κυπριακού, μιας και καλεί να γίνει μια διεθνής σύσκεψη, που θα συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και οποσδήποτε μαζί με τους Αμερικάνους και οι Ρώσοι.

Όμως δεν έρχεται η πρόταση αυτή να αλλάξει την διζωνική ομοσπονδία, ούτε και να κλείσει την Κυπριακή κρίση, αλλά να την διαωνίζει με την συμμετοχή όμως και της Ρωσίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ξεκαθαρίζει αποφασιστικά ο Γκορμπασόφ ενάντια στην Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Αλλά τι είναι αυτός ο φάκελλος της Κύπρου; Γιατί ο Παπανδρέου ενώ χάνει τον επίστατο στους αντιπάλους του τον ανοίγει τώρα; Όπως γνωρίζουμε η Κυπριακή εθνική υπόθεση αποτελεί ένα πελώριο κεντρικό κρίκο των πολιτικών εξελίξεων, ένα «άλιτο» πρόβλημα μιας και οι ξενόδοιλες εξαρτημένες και εθνοπροδοτικές κυβερνήσεις σ' Ελλάδα και Κύπρο δεν προώθησαν το ζήτημα της Αυτοδιάθεσης. Ένωσης, που αποτελεί ένα καθαρά αστικό δημοκρατικό αίτημα εθνικής ολοκλήρωσης.

Σήμερα ο Παπανδρέου θέλει να ανοίξει τον φάκελο (δηλαδή να βγάλει ντοκοιμένα που βρίσκονται στα κρατικά αρχεία) για να ξαναζωντανέψει τον αντιαμερικανισμό του λαού μας που ο ίδιος φρόντισε να θάψει για να εκθέσει παραπέρα την παλιά δεξιά και ιδιαίτερα τον Καραμανλή στη συνείδηση του Ελληνικού και Κυπριακού λαού.

Με αυτή τη την ενέργεια θα φέρει σε δύσκολη θέση την αμερικανική υπερδύναμη αλλά και την παλιά δεξιά σε Κύπρο και Ελλάδα (ΔΗΕΥ και Ν.Δ.) ώστε να προωθηθούν ευκολότερα στην Ελλάδα και στην Κύπρο οι φιλοσοβιετικές λύσεις.

Συγχρόνως θέλει να συκοφαντήσει το ώριμο σύνθημα του Ελληνισμού για ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ - ΕΝΩΣΗ μέσα από την αναφορά στο παρελθόν των επεμβάσεων στην Κύπρο με ωμό τρόπο των Ελληνικών κυβερνήσεων.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Έτσι ο Σουλτζ από δημοσιεύματα του τύπου (Ελευθεροτυπία 24/2)

έκανε γνωστό ότι θα φέρει μια αντιπρόταση για να μη χάσει το έδαφος απέναντι στους Ρώσους μιας και βλέπουν οι σύμβουλοι του Ρήγκαν, ότι οι προσπάθειες του Ντε Κουεζιάρ δεν έχουν φέρει το ποθητό αποτέλεσμα. Άλλωστε αυτό είχαν επισημάνει και οι Ρώσοι που δεν είχαν αντιταχθεί στην προσαρμογή Κουεζιάρ. Μάλιστα μπορούμε να πούμε ότι τόσο ο Κλ. ηρίδης όσο και ο Παπαϊωάννου, και μάλιστα πιο ένθερμα ο τελευταίος, είχαν πείσει τον Κυπριακό να υπογράψει τις προτάσεις του γ.γ. του ΟΗΕ.

Επειδή τόσο η μια, όσο και η άλλη υπερδύναμη διαπίστωσαν την έντονη αντίθεση του Κυπριακού λαού, στην παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής (γι' αυτό άλλωστε ενισχύθηκαν ο Κυπριακό και ο Λεσσαρίδης) προσπαθούν να βρουν μια άλλη φόρμουλα, ώστε τα τουρκικά στρατεύματα να παραμείνουν με μια άλλη ονομασία. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τις πληροφορίες που παραπάνω δημοσιεύματα φαίνεται ότι ο Σουλτζ θέλει να παραμείνουν ΕΛΔΥΚ και ΤΟΥΡΔΥΚ Με 5.000 άνδρες το κάθε απόσπασμα, για «μεταβατική» περίοδο επτά χρόνων.

Μέσα σ' όλο αυτό το παιχνίδι, που αποδεικνύει για άλλη μια φορά τον λυσσομανημένο ανταγωνισμό των υπερδυνάμεων στην Ανατολική Μεσόγειο, βλέπουμε να ξεπετάγεται η πρόταση του Παπανδρέου για άνοιγμα του φακέλου της Κύπρου.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Αλλά τι είναι αυτός ο φάκελλος της Κύπρου; Γιατί ο Παπανδρέου ενώ χάνει τον επίστατο στους αντιπάλους του τον ανοίγει τώρα; Όπως γνωρίζουμε η Κυπριακή εθνική υπόθεση αποτελεί ένα πελώριο κεντρικό κρίκο των πολιτικών εξελίξεων, ένα «άλιτο» πρόβλημα μιας και οι ξενόδοιλες εξαρτημένες και εθνοπροδοτικές κυβερνήσεις σ' Ελλάδα και Κύπρο δεν προώθησαν το ζήτημα της Αυτοδιάθεσης. Ένωσης, που αποτελεί ένα καθαρά αστικό δημοκρατικό αίτημα εθνικής ολοκλήρωσης.

Σήμερα ο Παπανδρέου θέλει να ανοίξει τον φάκελο (δηλαδή να βγάλει ντοκοιμένα που βρίσκονται στα κρατικά αρχεία) για να ξαναζωντανέψει τον αντιαμερικανισμό του λαού μας που ο ίδιος φρόντισε να θάψει για να εκθέσει παραπέρα την παλιά δεξιά και ιδιαίτερα τον Καραμανλή στη συνείδηση του Ελληνικού και Κυπριακού λαού.

Με αυτή τη την ενέργεια θα φέρει σε δύσκολη θέση την αμερικανική υπερδύναμη αλλά και την παλιά δεξιά σε Κύπρο και Ελλάδα (ΔΗΕΥ και Ν.Δ.) ώστε να προωθηθούν ευκολότερα στην Ελλάδα και στην Κύπρο οι φιλοσοβιετικές λύσεις.

Συγχρόνως θέλει να συκοφαντήσει το ώριμο σύνθημα του Ελληνισμού για ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ - ΕΝΩΣΗ μέσα από την αναφορά στο παρελθόν των επεμβάσεων στην Κύπρο με ωμό τρόπο των Ελληνικών κυβερνήσεων.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

γίωργα ενάντια στον Καραμανλή, μιστός από τον Παπανδρέου επειδή με τις βουβωνικές αντι-βουλγαρικές και αντι-αλβανικές του κραυγές του κάνει θρόνυλλα όλη την «ανατολική πολιτική» φαίνεται έτοιμος είτε να παραιτηθεί, είτε πράγμα που είναι σχεδόν το ίδιο, να απολύσει τον γραμματέα του.

Ο Σαρτζετάκης με την περιόδεία του στα Γιάννενα δείχνει ότι δεν διαλέγει σαν πρώτη αντίδραση τίποτα από τα δύο. Στην πραγματικότητα έχει υπογράψει από αυτή τη στιγμή την πολιτική του καταδίκη. Ότι και να κάνει αργότερα, έχει ταυτιστεί με το φασισμό. Το δεύτερο κόμμα έκανε καλύτερη δουλειά από το πρώτο. Το κλάδι είναι καλά προιονισμένο. Θα πείσει όταν χρειαστεί, για την ακρίβεια όταν ο ξυλοκόπος θάξει φύγει από κάτω. Κάτα τη γνώμη μας το δεύτερο κόμμα ήταν και σε τούτο πιο αποδοτικό, από το πρώτο. Χτύπησε για άλλη μια φορά την φράζια Κουτσόγιωργα και μάλιστα στο πιο ισχυρό της σημείο: στην υποτιθέμενη αντιδεξιά της καθαρότητα. Γιατί κάθε δημοκρατία θα ρωτήσει την «Αυριανή». Μα ακόμα κι' αν όλοι οι εισαγγελλείς είναι φασίστες γάβηκε ένας μη εισαγγελλέας για γ.γ. της προεδρίας της ελληνικής Δημοκρατίας.

Έτσι δίνεται το σύνθημα της νέας προσωρινής εκτετασίας με μια ανακοίνωση όχι για τον ίδιο τον Π/νδρέου, αλλά της κυβέρνησης γενικά, που μιλάει για άριστες σχέσεις προόδου - προοδουργού.

Η μπαγκέτα του μαστρού πέφτει πάνω στις παπαντρεϊκές φυλλιάδες και την τηλεόραση και με μιας η ορχήστρα σωπαίνει.

Βγάζει μερικές φωνούλες ο τύπος της Νέας Δημοκρατίας, που είναι ανίκανος εδώ και καιρό να καταλάβει οτιδήποτε από τις πολιτικές εξελίξεις, και μετά σιωπή... ο «δημοκρατικός» κόσμος της «αλλαγής» διαθέτει την πιο πειθαρχημένη ορχή.

Μα υπάρχει ζήτημα Παπακαρού. Αν το Παπανδρέϊκο ΠΑΣΟΚ, το ψευτο-ΚΚΕ, το Κυρκικό ΚΚΕ ε.σ.η Ν.Δ., είναι δημοκρατικά κόμματα θα συνέχιζαν να βάζουν μ' ένταση όλο και μεγαλύτερη ζήτημα Παπακαρού. Θα απαιτούσαν με διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις το ξεπέταγμα του χουντικού από την προεδρία. Όμως δεν έχουμε δημοκρατική αντιπολίτευση. Όχι μόνο η παλιά δεξιά, αλλά και τα θύθεν αριστερά κόμματα είναι μια βαθιά αντιδραστική νέα δεξιά. Ιδιαίτερα είναι τέτοια αυτά που δουλεύουν για τα συμφέροντα του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού, του νέου, του ανερχόμενου φασισμού στο κόσμο και στη χώρα μας. Ο Παπακαρούς για όλους αυτούς δεν είναι παρά ένα απλό πρόσχημα, για να φύγει από τη μέση ο Σαρτζετάκης.

Αυτό έχει αρχίσει να γίνεται κατανοητό στο λαό μας, που όλη αυτή η υπόθεση του βρωμέι. Αυτά τα προσποιητά, ξαυονικά, ελεγχόμενα χτυπήματα είναι έξω από τις όψεις του δημοκρατικής αντιλήψεως. Η παπαντρεϊκή κλίμα μετά από κάθε της χτύπημα, όσο πετυχημένο κι' αν είναι από ταχτική άποψη, σοσούηποτε μαστορικό, πληρώνει με την αύξηση της αφεργγησιμότητάς της. Πώς έχεις άριστες σχέσεις Παπανδρέου με ένα πρόεδρο που περιφέρει με καμάρια μια μηχανή εκπομπών δημοκρατών, όπως υπήρξε ο γ.γ. γραμματέας της προεδρίας, και πώς λοιπόν κάτω από αυτές τις συνθήκες η καθαίρεση του Καραμανλή το '85 μετράει σαν ένα δημοκρατικό βήμα προς τα μπρος και όχι σαν ένα πραξικοπηματικό βήμα προς τον δικό σου αυταρχισμό;

Γι' αυτό αν αύριο εσύ απομακρύνεις τον Σαρτζετάκη και μας πεις ότι το έκανες γιατί αυτός είχε αγκαλιάσει ένα φασίστα, εμείς θα καταλάβουμε ότι θέλεις να βάλεις στη θέση του έναν ακόμα χειρότερο. Μαθε δηλαδή Παπανδρέου ότι αυτοί που καθαίρεις σε λερώνουνε διπλά. Μια γιατί προκειμένου να τους χρησιμοποιήσεις τους εξοργίζεις και μια γιατί ενώ τους εξοργίζεις τους υπονόμεις στα κρυφά, και ετοιμάζεις το επόμενο πραξικόπημα.

Αυτό είναι το καλό σ' αυτό τον αλύπητο πόλεμο των αντιδραστικών φραξιών της αστικής τάξης του ιμπεριαλισμού. Ότι όλοι τραυματίζονται. Ακόμα και το ψευτο-ΚΚΕ που είναι το πιο ανέπαφο δεν θα μπορεί ποτέ να αποσυνδεδεί από την εκλογή του σημερινού πρόεδρου, και βέβαια ο γιγαντιαίος μηχανισμός του ψευτο-ΚΚΕ δεν του δικαιολογεί άγνοια. Ήξερε τι έκανε το Μάρτη του '85, στην κοινή του στρατηγική με τον Παπανδρέου.

Η επερχόμενη πτώση του Σαρτζετάκη θα είναι μια πύρεια νίκη για τις φιλο-σοσιαλϊμπεριαλιστικές πολιτικές δυνάμεις.

ΠΑΚΙΣΤΑΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οι Πακιστανοί εργάτες σε απεργία πείνας έξω από την Βουλή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 4

λάκερη πρώτη φάση πριν την ανάπτυξη του κινήματος των απολυμένων εργατών και ιδιαίτερα μέσα στο ναυπηγείο, χτύπησε τον αγώνα των Πακιστανών. Αρνήθηκε να δώσει την πάλη μέσα στο ναυπηγείο για την κινητοποίηση όλων των εργαζομένων. Υποτάχτηκε στον ρατσισμό και την αντιδραστική προπαγάνδα, πως «απολύονται οι Πακιστανοί για να δουλέψουν οι Έλληνες».

Μετά το ξεκίνημα του κινήματος των απολυμένων και την πρώτη πορεία τους στη Βουλή, το ψευτο-ΚΚΕ μέσα από την «Εργοστασιακή Επιτροπή» του Σκαρμαγκά, προσπαθεί να ξαναμπει σ' αυτό το κίνημα και να το ελέξει, στην κατεύθυνση, όχι της επαναπρόσληψης, αλλά των αποζημιώσεων. Είναι η γνωστή ταχτική αυτού του κόμματος, που μόλις ένας αγώνας ξεσπά-

σει ενάντια του, θα τρέξει να μπει μέσα για να τον υπονομεύσει.

Χαρακτηριστικό αυτής της στάσης, είναι πως ο «Ριζοσπάστης» λέξη δεν έγραψε για την προσπάθεια για απεργία πείνας των απολυμένων εργατών, τουλάχιστον μέχρι την μέρα που γράφεται το άρθρο.

Οι Πακιστανοί συνάδελφοι πρέπει να εντείνουν τον αγώνα τους, αξιοποιώντας κάθε συμπαραστάση, για να καταστήσουν τον στόχο της επαναπρόσληψης.

Μετά τις πρώτες κινητοποιήσεις το πρόβλημά τους, έχει γίνει γνωστό σ' όλους τους εργαζόμενους και ο αγώνας τους κερδίζει την συμπάθεια όλο και πιο πολύ κόσμου. Αυτός είναι και ο πιο ευνοϊκός παράγοντας που πρέπει να στηριχθεί ο αγώνας τους για να νικήσουν.

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΝΟΠΛΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΖΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Αν οι αμερικάνοι προέβλεπαν την «μεταέλιξη» και την υπατημένη τους συνταγή της «φιλελευθεροποίησης» σε αντίθεση με τους Ρώσους, που προτιμούν για σιγουριά την άμεση ένοπλη επέμβαση, είναι γιατί φοβήθηκαν το αντάρτικο κίνημα, τον κίνδυνο της λαϊκής εξέγερσης και του επαναστατικού εμφύλιου πόλεμου. Η Ακουίνο τους πρόσφερε αυτό το οποίο ο Μάρκος δεν μπορούσε πλέον να τους εξασφαλίσει. Στο πρόσωπο αυτής της εκπροσώπου της μεγαλοαστικής τάξης, οι αμερικάνοι στήριξαν όλες τις ελπίδες τους.

Η υποστήριξη της από τις δημοκρατικές μάζες ήταν το μεγάλο πολιτικό πλεονέκτημα που εξασφάλιζε ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ για ένα μεγάλο διάστημα ψαχτήρι αναχαίτιση των αντάρτων του Κ.Κ. Φιλιππίνων έτσι ώστε να διαφυλάχουν τα στρατηγικά συμφέροντα των αμερικάνων στις Φιλιππίνες αλλά και στη γύρω περιοχή.

Το αν θα πετύχουν αυτοί οι στόχοι είναι ένα ζήτημα που θα φανεί στο άμεσο επόμενο διάστημα και θα καθορισθεί σε μεγάλο βαθμό από το κομμουνιστικό κόμμα. Ωστόσο προς το παρόν η πλάστιγγα έγκλιμα με το μέρος των αμερικάνων, κάτι το οποίο είχαν, από την αρχή, με λίσσα, προσπαθήσει να πετύχουν. Έτσι δεν δίστασαν να προσήκοσαν πραξικόπημα μέσω στο στρατό, ύστερα από την άρνηση του Μάρκος να παραιτηθεί, ενώ ταυτόχρονα τους απειλούσε με ζήλο των βόμβων, και ειδικά ύστερα από την υποστήριξη του από τους σοβιετικούς.

Η καταγωγή από τους δήθεν δημοκράτες, πραξικοπηματίες αξιωματικούς (τα άλλοτε χυδαιόμενα παιδιά του Μάρκος) του παραγείου άμυνας, η αρκωμοσία νέας κυβέρνησης Ακουίνο, το γίγισμα της πλάτης όλων των χωρών του βόρειου στον Μάρκος και πάνω απ' όλα οι καθημερινές ξεραιές και αφόρητες διαδηλώσεις του λαού, που

Τα σοβιετικά ευχαριστήρια για την «επανεκλογή»

ποθούσε την ανατροπή του δικτάτορα, ήταν οι βασικοί συντελεστές που επιτάχυναν την πτώση του. Το τέλος δεν άφησε να έρθει.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗΣ

Ο σοσιαλϊμπεριαλισμός είδε μια θαυμάσια ευκαιρία να χάσει την μοίρη του στις εξελίξεις. Αφήνοντας κατά μέρος τα προσημίματα, αγκάλασε τον Μάρκος, γράφοντας στο «παλιά του παπούτσι» την δήλωση του Φιλιππινέζικου λαού και μπήκε σφηνά στην αντίθεση που δημιουργήσε αυτός με τους αμερικάνους, ύστερα από την «επανεκλογή» του. Με τις δηλώσεις του για ανάμειξη των αμερικάνων, πίστευε ότι μπορούσε να στρέψει την παγκόσμια κοινή γνώμη εναντίον τους, ώστε να κληθεί την δική του επέμβαση.

Η κάλπικη θέση της ΕΕΣΣΔ για την αντίθεση της σε «κάθε ζένη ανάμειξη» φαίνεται από το γεγονός και μόνο, πως η ίδια επέμβαξε στα εσωτερικά των Φιλιππίνων αναγυ-

ρίζοντας, μαζί με την Τσεχοσλοβακία, οι μόνες χώρες στο κόσμο, τα εκλογικά αποτελέσματα στις Φιλιππίνες συγχαιρώντας με τον προσβεβλητο Σαμπάλιν τον φασίστα Μάρκος. Οι ανακοινώσεις υποστήριξης του Μάρκος, από το πραξικόπημα ΤΑΣΣ, έδειξαν περπιτράνα στους λαούς όλου του κόσμου, ότι η σοσιαλϊμπεριαλιστική Ρωσία προκειμένου να επέμβει σε μια χώρα είναι ικανή να βάλει για στήριγμα οποιασδήποτε κατεύθυνσης.

Παράλληλα, αυτό που πήρε χαρακτηριστικά κωμωδίας ήταν η στάση του «Ρίζοσπάστη» στην χώρα μας. Ενώ αυτή η φυλλάδα στην αρχή χτυπούσε τον Μάρκος σαν πράχτορα των Αμερικάνων και υποστήριζε την Ακουίνο, όταν στην πορεία οι σοβιετικοί ποντάραν πάνω στο Μάρκος, έκαναν μια... αποφασιστική τοίμα που τους γελοιοποίησε και δημιούργησε προβλήματα μέσα στις γραμμές του.

Ο στόχος της ρωσικής υπερδύναμης ήταν να κάνει ο Μάρκος στροφή και να στηριχτεί στις πλάτες που του πρόσφερε η ρωσική υπερδύναμη για να κρατήσει στην εξουσία. Στο πόλεμο όμως δεν είναι πάντα κερδισμένος. Έτσι οι Ρώσοι δεν μπόρεσαν να ολοκληρώσουν το όνειρό τους για διεύθυνση και τράβηγμα των Φιλιππίνων κάτω από την πολιτική τους επιρροή.

Τι έδειξε όμως η στάση τους; Ότι σήμερα στον σύγχρονο κόσμο, δεν υπάρχουν αμειψιμότητες σφαίρες επιρροής των υπερδυνάμεων. Η κάθε μια προσπαθεί να διεκδικήσει στις περιοχές της άλλης. Παραδείγματα τέτοια έχουμε πολλά και σε πολλές περιπτώσεις είδαμε το πέρασμα από το ένα στρατόπεδο στο άλλο.

ΠΟΙΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΚΑΘΟΡΙΣΕ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ
Αναμφίβολα αυτό που καθόρισε τις εξελίξεις στις Φιλιππίνες, είναι

το κομμουνιστικό Κόμμα, πρώτα και κύρια, και κατά δεύτερο λόγο ο ανταγωνισμός των υπερδυνάμεων. Η δράση του Κ.Κ. Φιλιππίνων, οι συνεχείς οι επιτυχίες με την σταδιακή απελευθέρωση των περιοχών και η προώθησή του στα αστικά κέντρα, έκανε το έδαφος να τριέξει κάτω από τα πόδια του ιμπεριαλισμού, απειλώντας τον με συνολική κατάρρευση του καθεστώτος του. Η δράση αυτή προκάλεσε την εκρήξη των ενδοαστικών αντιθέσεων και ξαπόστασε τον Μάρκος και την εικοσαχρονη δικτατορία του στα σκουλάδια. Το Κ.Κ. Φιλιππίνων και το αντάρτικο του Εθνικού Δημοκρατικού Μετώπου έριξε το Μάρκος κι' όλη η Ακουίνο. Παράλληλα, όλα αυτά τα χρόνια, το αντάρτικο δεν επέτρεπε να εκφραστεί σαν κύρια αντίθεση ο ανταγωνισμός των υπερδυνάμεων, κάτι που θα μπορούσε να προκαλέσει, αν συνέβαινε, μεγαλύτερες σιμοφορές, στο Φιλιππινέζικο λαό.

Αυτή λοιπόν είναι η δύναμη που υπολόγισε ο ιμπεριαλισμός και η αστική τάξη σ' όλα αυτά που διαδραματίστηκαν στις Φιλιππίνες, αυτή η δύναμη είναι που θα πάρουν υπόψη τους, από δω και πέρα, οι αντιδραστικοί και οι υπερδύναμεις στις όποιες τους επιλογές. Όσοι όμως προσπαθήσει και να κάνει ο ιμπεριαλισμός για να επιζήσει, ιστορικά θα συνεχίσει να κλυδαιεί προς το μέρος των λαών, στην περίπτωση μας με το μέρος του παρατεταμένου ένοπλου επαναστατικού αγώνα του φιλιππινέζικου λαού.

Εμείς έχουμε κάθε λόγο να είμαστε αισιόδοξοι για την έκβαση αυτού του αγώνα καθώς αυτός καθοδηγείται από ένα κόμμα, που στη σημαία του είναι γραμμένη η ιδεολογία του σύγχρονου επαναστατικού προλεταριάτου!

Ο Μαρξισμός -Λενινισμός - Σκέψη Μάο Τσε Τούνγκ.

ΕΡΥΘΡΑΙΑ:

«... Οι άνθρωποι εδώ παρ' όλη θα ζήγαυον ότι βουβαρόστηκαν από σοβιετικές βόμβες» - Α.Α.Μ.Ε.

Η επίθεση και η πολιτική αφανισμού που ακολουθεί ο φασίστας Μεγκίστου, με την ενεργή υποστήριξη του σοσιαλϊμπεριαλισμού, δεν έχουν μπόρσει να κάμψουν το επαναστατικό λαϊκό κίνημα του ερυθραϊκού λαού, που παλεύει για την αυτοδιάθεση και την ανεξαρτησία του. Το λαϊκό απελευθερωτικό μέτωπο της Ερυθραίας (ΛΑΜΕ) όχι μόνο δεν οπισθοχώρησε, αλλά καταφέρνει συντριπτικά πλήγματα ενάντια στο Μεγκίστου και στους Σοβιετικούς.

Οι νικηφόρες μάχες στα τέλη του '85, στοίχισαν στον Μεγκίστου 15 χιλ. νεκρούς και τραυματίες στρατιώτες, ενώ μεγάλες ήταν οι ζημιές στον υπερσύγχρονο ρωσικό οπλισμό που διαθέτει. Συνεχίζοντας αυτές τις νίκες του ΛΑΜΕ, σε μια επιχείρησή του στις 14 Γενάρη, κατάστρεψε 40 στρατιωτικά αεροπλάνα και όλες τις αποθήκες καυσίμων και πυρομαχικών, της αιθιοπικής αεροπορικής βάσης στην Ασμάρα της Ερυθραίας. Το χτύπημα αυτό ήταν μια μεγάλη στρατιωτική ήττα για το φασιστικό στρατιωτικό συμβούλιο (DERG) του Μεγκίστου, γιατί ισοδυναμούσε με το γάσιμο του 25% των πολεμικών του αεροπλάνων.

Τα γεγονότα αυτά, ύστερα και από την κατάληψη των πόλεων Νάφκα, Αλγκεντίρ και Τεσενέ, δείχνουν ότι το δίκιο του επαναστατημένου λαού της Ερυθραίας, έχει γίνει μεγάλη υλική δύναμη, ικανή να συντρίψει την αιθιοπική στρατιωτική κατοχή και την σοβιετική υπερδύναμη που την στηρίζει.

ΠΕΡΟΥ:

ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΓΚΑΡΣΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ

Πριν τρεις μήνες, όταν οι εκρήξεις στους πυλώνες υψηλής τάσης, βόθισαν την Λίμα στο σκοτάδι και τεράστια σφυροδρέπανα από τα γύρω βουνά, φώτισαν την νύχτα, στα μάτια των αντιδραστικών του Περού, φανερώθηκε μια νέα πραγματικότητα. Ότι οι «εκκαθαριστικές» επιχειρήσεις του Μπελαούντε ενάντια στο αντάρτικο, τον χειμώνα του '82, είχαν αποτύχει. Το Κ.Κ. Περού, όχι μόνο δεν είχε πάψει να υπάρχει, αλλά είχε φτάσει «προ των πυλών» μεταφέροντας μέσα στην ίδια την πρωτεύουσα την ένοπλη δραστηριότητα του.

Η πρακτική του ανταρτοπόλεμου και της μη κατά μέτωπο σύγκρουσης με τα κυβερνητικά στρατεύματα, με την ταυτόχρονη εφαρμογή της σύμφωνης με τη διδασκαλία του Μάο Τσε Τούνγκ ταχικής της περικύκλωσης των πόλεων από την ύπαιθρο, αποδείχθηκαν τα πανίσχυρα νικηφόρα όπλα του περουβιανικού αντάρτικου, που επέτρεψε να εκπροσωπεί το ένοπλο τμήμα του Κ.Κ. Περού Το «Σεντέρο Λουμίνσο» («Φωτεινό Μονοπάτι»).

Έτσι σήμερα το «Φωτεινό Μονοπάτι» κάνει την εμφάνισή του στις μεγάλες πόλεις, δείχνοντας την δύναμη και την ιεραρχία του. Αυτή η δράση του έχει ανεβάσει την συνείδηση της εργατικής τάξης και της αγροτιάς του Περού, όπως φαίνεται από την υποστήριξη που του παρέχεται στις περιοχές του δρό. Η υποστήριξη εκφράστηκε με τις γενικές απεργίες του Αγιακούτσο η με την συγκλονιστική συγκέντρωση στην πόλη αιτή 30.000 λαού, στη πόλη αυτή τον 80 χιλ. στη κλιόδα της 19χρονης Εντίθ Λαγκο, μέλους του Κ.Κ. Περού, που δολοφονήθηκε από την αστυνομία το '82.

ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΓΚΑΡΣΙΑ

Αυτή ακριβώς η, από το '80, δράση του παρατεταμένου λαϊκού πόλεμου, είναι που κάνει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό να ανησυχεί όπος παντού σήμερα στον Κόσμο λύσεις «Φιλελευθεροποίησης» προκειμένου να αντιμετωπίσει το αντάρτικο επαναστατικό κίνημα.

Όταν περίου έπεσε ο Μπελαούντε και ανέβηκε στην εξουσία ο Γκαρσία, ο οποίος υποσχέθηκε ότι θα ακολουθήσει διαφορετική εσωτερική και εξωτερική πολιτική, φάνηκε για λίγο ότι η συνταγή θα πετύχαινε. Όμως για μια ακόμη φορά το Κ.Κ. Περού, προτάζει το οπλισμένο χέρι του και έδειξε ότι «φιλε-

λευθεροποίηση» στο Περού, με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους αστοιστοφίλους να αλληλίζον, δεν περνάει.

Αυτά τα γεγονότα ανάγκασαν τον Γκαρσία να πετάξει το «δημοκρατικό» του προσώπιο, προκειμένου να βάλει και αυτός με την σειρά του, το σχέδιο για την αναχαίτιση του αντάρτικου. Έτσι πριν δύο βδομάδες, κήριξε την Λίμα και το γειτονικό λιμάν Κουάο, σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για την διασφάλιση της «Τάξης». Παράλληλα ξεκίνησε μια πορεία κατάργησης των συντάγματικών ελευθεριών των κατοίκων της Λίμα, όπως το απαράβατο και η ελεύθερη επιλογή της κατοικίας, το δικαίωμα της συγκέντρωσης και την ελευθερία της κυκλοφορίας. Ταυτόχρονα οι εθνικές του, επαναστατηριοποιήσαν τις σοσιατικές συμφορές των Σίντσι, ειδικά σωματά καταστολής, που έχουν επιδοθεί, εδώ και καιρό, σε σφαγές άσπλων και αθών χωρικών, εθωνίζοντας τους, σαν ενέργειες του «Φωτεινού Μονοπατιού».

Είναι η έκτη φορά που πόλη του Περού αντιμετωπίζει κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Ύστερα απ' αυτές που επιβλήθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση του Μπελαούντε, στο Αγιακούτσο (περιοχή της κύριας δράσης του Κ.Κ. Περού), στο Τσέρο ντε Πάσο, στο Ακουριμά και σ' άλλες περιοχές και πόλεις της χώρας, ενώ είναι η δεύτερη για την Λίμα ύστερα από αυτή του '82. Όμως όσο και να προσπαθεί η κυβέρνηση του Γκαρσία να αντιμετωπίσει την δράση της «Βαρβαρότητας», όπως είχε, δεν θα μπορέσει. Τα τεράστια προβλήματα του λαού παραμένουν πάντα και αυτά είναι που κινούν τις μάζες στην υποστήριξη του αντάρτικου. Αυτό επιταχί-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ

Στην ελληνική Δημοκρατική Κοινή Γνώμη, Επιθέσεις που έχουν σα στόχο τους πρόσφυγες και πιο συγκεκριμένα τους Πολ. Πρόσφυγες έχει ξεκινήσει η Ελλ. Κυβέρνηση και που αναξοπειρόνται από τον αντιδραστικό Τύπο. Και σήμερα με κάποια προσημίματα αυτές οι επιθέσεις έχουν κορυφωθεί πιο οργανωμένα και προγραμματισμένα. Η υπάρχουσα εξουσία έχει εντόνει τις επιθέσεις της σε τέτοια ακραία σημεία ώστε, απορριπτεται το αίτημα άνοιξι στους πρόσφυγες με τις πιο απλές δικαιολογίες. Οι πολιτικοί πρόσφυγες με ξελοδαρμούς, στέλνονται πίσω στη χώρα απ' όπου προέρχονται. Λέγοντας: «σε καλούν από το Υπουργείο» όσοι παίρνονται τώρα τελευταία έχουν αμοιβολίες για το ότι δεν έχουν παραδοθεί στη φασιστική χούντα της Τουρκίας. Οι πρόσφυγες σε διάφορα μέρη βρίσκονται αντιμέτωποι με ασχημότερες συμπεριφορές, δέχονται ξελοδαρμούς. Και όλα αυτά δείχνουν ότι η υπάρχουσα εξουσία όσο κι' αν προσπαθεί να δείξει ότι είναι δικαιολογημένα στην πραγματικότητα αυτές οι επιθέσεις ενάντια στους πρόσφυγες, ειδικά τους Πολ. Πρόσφυγες, δείχνουν ότι έχει αρχίσει μια συστηματική, ολοκληρωμένη επίθεση.

Η Φασιστική χούντα που έχει οργανωθεί και έχει βάλει στην εξουσία άμεσα από τον ιμπεριαλισμό, έχει υέρι τα πάνδηνα στο λαό μας εδώ και 5 χρόνια. Πρώτα η εργατική τάξη και όλος ο λαός υποφέρουν κάτω από τον φασιστικό υποκοπανό και την πρωτοφανή αγριότητα. Ενάντια στον Κούρδικο λαό τώρα και ενάντια σε όλες τις μειονότητες. Οι φτωχοί κορδοί χωρικοί μας υποχρεώνονται να αλλάζουν τόπο και ζυλόνονται από τον τόπο που διαμύουν. Ειδικά τα τέσσερα μέρη του Κουρδιστάν έχουν μετατραπεί σε πολεμικό χώρο.

Εμείς οι πολιτικοί πρόσφυγες που πολεμάμε για την Επανάσταση στην Τουρκία, από τη μια έχουμε να ταχθούμε πλά στον εργαζόμενο λαό μας ενάντια σ' αυτή την αγριότητα της φασιστικής Χούντας, από την άλλη να αντιμετωπίσουμε τις επιθέσεις της υπάρχουσας εξουσίας και να υπερασπιστούμε τα κοινωνικά, δημοκρατικά και οικονομικά μας δικαιώματα που μας αναρρίθθηκαν και αραιώνονται. Έχουμε καθήκον, ν' αντισταθούμε ενάντια στην κοινωνική μας απομόνωση.

Εμείς οι πολιτικοί πρόσφυγες από την Τουρκία και το Τούρικο Κορδιστάν, καταγγέλλουμε τις επιθέσεις που πρώτα και κύρια στρέφονται ενάντια στους Πολιτικούς Πρόσφυγες. Και καλούμε όλες τις αντιφασιστικές προοδαιτικές δυνάμεις να μας συμπαροσταθούν, για να αποκρούσουμε τις προσημίτες που στρέφονται εναντίον μας, ενάντια στα δημοκρατικά, και οικονομικά μας δικαιώματα.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ, ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΛΚΕΣ "ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ".